

Qm KT 240

tallyes

LIL IUM
HUMILITATIS;

Az az: RMKT. 1240.

A' Nyomorúságoknak Tő.

visse köziben bé-vettetett Isten

Anyaszentegyházának maga,

meg alázása, és.

K E S E R V E S

SIRALMA.

Mellyet; az Űldöztetések

nek idején, a' meg-haragutt Isten

nek meg-engesztelésére; a' Christus

ellenséginek meg-szégnyítésére;

és a' SION romladozott Kő falai-

nak fel-éppittetésére, ekképpen

botsát-fel az Anyaszentegyház

magas Meny-országban.

Mellyet az Ur ditsóségére, a' Ke-

resztyn Ecclesiáknak hasznára, és a' meg-

keseredett HIVEKNEK vigasztalására, ek-

képpen készített el, és ily formában ki-

is bocsátott FRANEQUERABAN,

1659. cztetendőben,

TECSI MIKLOS.

Lötsén, Bréver Samuel ált. 1679.

Szent Írásbéli helyek.

Jerem. Síralm. 1. R. 12. V.

Igy szól az Isten Ecclesiája:

Tekintsétek meg minnyájan, kik által mentek az úton, és látsátok meg, ha vagyon-e oly bánat, mint az enyim: mert keferűséggel illetem engemet az Úr, az ő haragjának napján.

Joel Proph. 2. R. 17. V.

Sírjanak a Papok, az Urnak szolgái, a Templónak tornátza között, és az Oltár között, ezt mondván: Légy kegyelmes Uram a te népedhez, és ne botsáflad szídalomra a te örökségedet, hogy a Pogányok órajtok uralkodgyanak, hogy ne mondgyák a népek: Hol vagyon az ő Istenek?

Soltár 143. 3. V.

Ki-öntöm az Ur előtt az én lelke-met, az én nyomorúságomat ő el-lőtte meg-jelentem.

A K E R E S Z T Y É N

O L V A S Ó H O Z

NE tudálkozzál rajta, Kegyes Olvasó, hogy ez kis rövid írásskámat Világ eleibe terjesztettem. Mert erre engemet, mind az én részemről; mind pedig a te részedről, néktsinyokok indítottanak. Ami az én részemről illeti, tselkedtem. (1) ezért, Hogy én általam is a Christusnak belső hívatal szerint való szolgálja által, valami ktsiny haszon terjedőnék az Istennek Ecclesiájára. (2) Hogy ez kis Munkával meg-mutatnám, hogy noha ez rettenetes Istennek látogatásiban. Teneked és Tinéktek, tsf szerint nem voltam szenvedő sarfotok, mind azonál al lelkenben sirattam és keferáltam, az Joseph örökségének ilyen nagy romlását. Az mi a te részedet illeti, tselkedtem, (1) ezért; hogy te előbbben olyan útát és módot irnék, mellyé járván, tudnád a te meg-haragudott Istenedet keferves síralmaddal keresni és engefsztelni. (2) Hogy ez Patriárkák és Prophéták Sz. Írásban le-tört Kö-

A 2

nyör-

nyörgéseket, ilyen, és ehez hasonló nyomorúságokban, tudnád a' te lelked és állapota drasza bni. (3) Hogy midőn az Isten Tégedet, és Titkeket, e' nyomorúságból meg szabadít, légyen e' Munka az ti fiaitoknak mint egy le-tőtt Tanú bizonyság, a' mellyből meg tudhassák a' ti Isteneknek jó volta, a' ti titkeket ilyen gonosz ellenségek által meg szabadított, és békességgel meg-áldott,

Meg tudgyad pediglen, hogy e' Könyörgések nagy részént, nem egyébképpen, hanem az Istennek Könyvéből, En áltsalam; nem kitesiny munkával szedegettetttenek össze; és ezek azok a' Könyörgések, az mellyekkel eleitül fogva az nyomorúságoknak idején élt az Isten Anyaszentegyháza. Ely azért Te is ezekkel. Kegyes Olvasó, az te Lelked épületire, nyomorúságokban való vigasztalásodra, és ha ez aránt e' kis Munkátskából valami idővösséges haszon következik te rád, tiszted szerint ezt is elkedgyed; hogy engemet könyörgéseiben Istenednek recommendály. Légy egészséges.

A' Christusból jő akaró Szolgád

TETSI MIKLÓS.

Hasznos Tanács. az meg-sebbedett
Lelkű Emberhez.

I.

A' Keresztek alatt hogy-ha vigasztalást, Szomorú lelkednek kereszs bódogulást El-bágyadt Jövevény! hitedben újulást, Ez kis Könyven kívül nem találz job szál.

II.

(lást:

Itt vagy on flastroma a' nyomorúságnak, Lelki Balsamoma minden poklofságnak; Rakott Patikája Isten Oltorának, Teljes orvossága Christus kis Nyájának,

III.

Bódog az az ember, ki erre szert tehet, Mert hábotúságban békessége lehet, Lelki vigasztalást, ki keres, itt vehet; Isten eleibe bátorsággal mehet.

IV.

Mivel azért ember! életed javára, Tetsi MIKLÓS vigyáz lelkednek hasznára, Szükség Könyörgésed meg-maradására, Istenhez tel.botsáld gazdagítására.

A' Christusból jő akaró Anyád-fia

DEBRETZENI P. JÁNCS.

Taritó Rhythmusok az Kegyes
OLVASÓHOZ.

I.

EMBER! életedben nyomortárságokat.
Ki lelkedbe szédvén bokros banatokat,
Bzzál, kétségessé ne véllyed dolgodat,
Mert hamar meg-látod áldattatáladat,

II.

Hogy-ba Istenednek engesztelésére,
El-tsüggedt hitednek élizgetésére,
Lelki próbáidnak tsendesítésére,
Olvastod e' Könyvet fel. serkentésére.

III.

Ekképpen régenten buzgó könyörgéssel
Kereste Istenét engedelmesseggel,
Izraelnek népe, midőn rettenéssel.
Az ellenség őtet üldözné, s legyverrel,

IV.

Te is azért, kérlek, e' Könyörgéseket,
Szent Írásból szedett Elmélkedéseket,
Lelki alkotatúl borsáld-fel ezeket,
Ne izenvedgy lelkedben ily gyötrődéseket.

Szövege az Országos Könyvtárban,

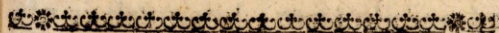

TERNYEI ANDRAS.

KE-

KESÉRVES
SIRALMA
AZ ISTEN
ECCLESIAJÁNAK.

L

*Az Isten haragos ostromának
el-fordításáért.*

JEHOVA, erős mindenható nagy
Isten, irgalmaságnak és könyő-
rületeségnek Attya! Ki igen ke-
gyelmes és hoszfú-tűrő vagy; ki
meg-tartod a'te Frigy-kötésedet és
Fogadásidat, a'te Parantsolatidban
járókhoz; ki meg-botsáted álnok-
ságokat és gonofzságokat azoknak
kik igaz Pœnitentia tartás által té-
gedet meg-keresnek, és bűnöket
meg-valván, te töled kegyelmet

A 4

kér-

kérnek. Meg-vallyuk, oh Uram! a te tisztaság szerető ortzád előtt, hogy nem vagyunk méltók, az mi utálatos bűneinknek terhe miatt, kik szemeinket az egekre fel-emeljük, hogy-ha a te szoros igazságod szerint akarsz mi velünk báni, mert mi mindnyájan, kitsinyek és nagyok, ifiak és vének, te ellened vétkeztünk, hamissan éltünk, és az te parantsolatidtól el-távoztunk.

A te Szolgaidnak, kiket a te Nevedben hozzánk küldöttél, helyt nem adtunk, a te nagy jó-téteményedről el-feleltkeztünk, és a te Atyai meg látogatásodat ingyen meg sem ismértük, (Luc. 19. v. 44.) Sőt midőn bűneinkért sújtoltál-is bennünket, mind azáltal még-is te hozzád meg nem tértünk: Innen vagyon bizonyára, hogy mostan méltán fzenvedgyük süllyát az te ítéletednek. De oh minden vigasztalásnak

Iste-

Istene! ki azt fogadtad, hogy ha midőn a' nyomorúságoknak ár-vizei mi reánk tódúlnak, s' a' te ortzádat meg-kerefsük, kegyelmessen meg-halgatsz bennünket: Imé, Uram, ez órában keresük a' te kegyelmes ortzádat, és a' mi lelki térdünket te előtted meg-hajtván, kérünk tégedet, hogy nem a' te igazságodban, hanem a' te irgalmaságodban tselekedgyél minden jókat mi velünk. Bánnyuk, édes Atyánk, a' mi utálatos te tőled való el-fordultságinkat és gonosz bűneinket, hogy tégedet, jó-tévő édes Istenünket, meg bántottunk; de a' mi fogyatkozásainknak, a' te Fiadért az Ur Jésus-ért, légy irgalmas, légy kegyelmes,

Ne engedgyed nagy Isten, hogy mi a' mi bűneinkben el-veszszünk; ne engedgyed, hogy örüllyenek mi rajtunk a' mi ellenségink, és kérdgyék a' te bocsfzúságodra: Hol va-

As,

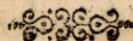
gyon

győ mostan azoknak Istenek? Légy könyörületességgel inkább mi hozzáunk, és gyógyíts-meg a' mi megfeshedett lelkünk ísméretit, hogy így a' te Atyai kegyelmességében reázt vévén a' mi lelkünk, örülhessén és örvendezhessén te benned. A' te füleidet, oh Isten! hajts-alá és hald-meg; nyisd-fel a' te szemeidet, és lásd-meg a' te Házadnak ellensé-ginek dühöségeket; lásd-meg Uram, melly igen el-hatalmaztanak mi rajtunk. Imé a' te Szenteidnek véreket mint a' vizet ki-ontották; Imé a' te ditsőségedet, és a' te igaztiszteletedet, tellyességgel közzülünk ki-akarják szaggatni, és az Antichristusnak bálványozó dögletességét, a' te Nevednek gyalázatyára, akarják fel-állatni.

Noha ezeket mind meg-érdemlenék a' mi gonofzságunk, mellyek-keltégedet meg-bántottunk; mind
azon-

azonáltal a' te Nevedért légy segítség-gel minékünk. Te vagy egyedül, oh Jehova! a' mi vigasztalónk, te vagy a' mi reménységünk, és az mi erős meg-fzabadítónk, Kely-fel az-ért, oh hiveknek őrzője! és döjtsed a' te haragodat a' pogányokra, kik a' te Nevedet tsúfollják és káromollják. Minden álnok veszedelmes tapátsokat azoknak szégyenyítsd-meg, fordítsd-el és veszed-el; hogy így az egész világ meg-ísmérjen tégedet egyedül való hatalmas Istennek. Minket pedig, nagy Isten, te hozzád téríts-meg, és adgy minékünk bűnön bánkodó kegyes szívet, hogy ez után a' te akaratodat tselekedhessük, és a' te Nevedet felmagasztalhassuk. A' Királyokról és a' Fejedelmekről-is, Isten, ne felelkezzél-el; hanem azokat a' te Házadnak gazdagságával tölts-bé, kivált-képpen pedig azok között az

mi kegyelmes Fejedelmünket, hozzá-tartozóival edgyütt: adgy ő néki kegyelmet, edgyességet, hogy az ő uralkodása alatt, a' te kitsiny nép, szent és fegyhetetlen életet élhessen. Vigasztally-meg minden lelkekben meg-kefereedett szívű lelkű emberek, és azoknak adgy oly békeség-tűrő lelket, hogy a' te látogatáfódat, örömmel viselhesékel, híven, hogy tsak ideig valók azok a' nyomorúságok ő rajtok, és hogy azok által készited őket az mennyei jóknak el-vételére. Halgass-meg minket édes Atyánk, a' te Fiadért az Ur Jesus Christusért, ki nek Nevében így imádunk tégedet: *Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, &c.*

Az Isten ellenséginek meg-szégényítéséért.

ÓRökké való irgalmas és kegyelmes Isten! mi reménségünknek egyedül való Közfizikája: a' mi Atyáinknak, Abrahámnak, Isáknak, Jákóbnak, és utánnok való bűnös maradékoknak édes Gondviselője! Te elődben járúltunk ez órában, nem azért, hogy magunkat mentegessük, hanem hogy te tőled igaz ítélő Birótól meg-ítéltetvén a' mi fejinkre méltó Sententiát várjunk: Mert, édes Istenünk, által-hágtuk az elsőtől fogva mind az utolőlig a' te parantsolatidat, meg-ferteztetűk a' te útaidat, és a' te hoszfű békeség-tűrésedet meg nem betsültűk. Méltán szenvedgyűk hát bizonyára a' te büntetéstedet, melyeket nagy mértékben mi reánk ki-ön-

töttél; méltán szenvedgyűk hát,
 hogy erőszakot hadtál tenni a te ki-
 tsiny nyájadon az Antichristusnak
 és a Pogányságnak kőlykeinek;
 hogy megszűnne való Nemzetsé-
 geket hívtál elő, a te ítéletednek
 véghez-vitelére; Sőt meg-érdem-
 lyűk, (kik által ha te hozzád nem té-
 rünk) telyletséggel el-veszés ben-
 nünket. De, oh ízerelmes Atyánk!
 ki a meg térők között csak edgyet-
 is nem üsz-el a te ortsád elől: töre-
 delmes lélekből kérünk tégedet,
 hogy az Ur Jესusért, a te edgyetlen
 edgyedért kegyelmezvén kegyel-
 mezz-meg minékünk. Emlkezzél
 meg Uram a te irgalmalesságodról,
 és kegyelmességedből a te ortsádat
 fordítsd el a mi bűneinkről, és a te
 szent Nevedet magasztald fel mi kö-
 zöttünk. Adgy folyamlatot a te I-
 gédnek mi nálunk, és annak gyű-
 móltsózeset-is vehetetlen időkre

tef-

terjeszszed. A rettenetes vér-ontáso-
 kat, hadakozásokat, fordítsd el I-
 sten a mi Országunkról, és a Ke-
 resztyén Magistratusoknak szive-
 ket, lelkeket, úgy igazgassd: hogy
 minden ő búzgoságok, gondolko-
 daiók és istenes tselekedetek, tze-
 lozza a te Anyaszentegyházadnak
 építését, és a mi szegény Hazánk-
 nak békeségben való meg maradá-
 sát. (*Ez mostan fel-háborodott ál-
 lapotokban pedig, oh nagy Isten!
 légy a mi kegyelmes Fejedelmünk-
 nek erőssége, légy őltalma és erős
 Kő vára.)

Ime Uram, jól láttyuk, hogy a zi-
 degenek bé-jöttek a te öröksé-
 gedbe. meg-ferteztették a te szent
 Templomodat, a te gyűlölöid ra-
 kásra rontották Jerusalemet, és a te
 gyönyörűségednek helyét, a Siont.
 Meddig haragzol, oh Seregeknek
 Ura! és mig gerjedsz a te haragod

mint

mint a' tűz? Hol vagyón, erős Isten, a' te buzgó szíremled, és hatalmod? a' te irgalmaságodnak soksága meg-tartozott-é mi tőlünk? Kelly-fel! kelly-fel, Seregeknek hatalmas Ura! és könyörülly-meg az Sionon, a' te Anyafizentedgyházadon, mert ideje, hogy néki meg-kegyelmezz. (*Légy azért a' te felkenettednek, nevezet szerint a' mi Fegyedelmünknek, erőssége, tedd álhatatosá őtet, oh Jákóbnak Istene! Add a' te óltalmadnak Paisát az ő Kezébe; övezd-fel őtet viadalra való erősséggel, és szégyenítsd-meg valakik ő ellene fel-támadnak: Add kezébe az ő ellenséginek nyakokat, és azoknak, kik a' te igaz tiszteleted gyűlölik, erejeket ronts és fogysd-el, mutasd-meg valójában, hogy te vagy az az Isten, ki az Jákóbot soha nem hagyod, és az Izraelt mindē inegből meg mented.)

Tse-

Tselekedgyél így Uram, és minden kívánságinkat tellyesítsed, nem mi érettünk, hanem tennen magadért, és az áldott Ur Jესusért: Kinek Nevében ekképpen szólitunk-meg tőgedet: *Mi Atyánk. &c.*

III,

Az Iste itéletinek rajtunk való könnyebbítéséért, és az ő Aldásának kívánsáért.

Seregeknek igaz ítélő Istene! Ki hatalmas vagy a' te tselekedetedben, és igen igaz a' te mondásodbán: Meg-emlekezünk mi arról, a' mit az Ur Jესus által az utolsó időről meg jővendőltél, hogy tudni-illik tamadnak sok hamis Prophéták, a' kik a' te Nevében álnokságnak tselekedeti által el-akarnak sokakat vonni az igaz ősvenyről; hogy tudni-illik meg-fagy az emberek között az atyafiúi szíretet, és uralkodni

kodni fog az irigység, vízfűza vonás és harag-tartás. Imé ezeket bé tellyesedni láttuk mi rajtunk, mert szergeenként fel költenek a' Pogányok és gonosz tanácsot végeztenek az hatalmasok mi ellenünk, és a' te Christulód ellé, ezt mondván: Szagassuk-elezeknek köteleket, és minden igájokat vessük-el mi rólunk. Jól tudgyuk, édes Istenünk, hogy a' mi bűneink, kik a' te haragodat felgerjesztettek, tselekeszik ezeket mi rajtunk és a' te Igédnek mteg nem bethűllése húzta fel a' te haragos kardodat a' mi büntetésünkre. sőt a' mi lelkünk-isméreti, ugyā Aspis-kigyó módgyára, furdal bennünket, hogy életünknek minden idejében gonoszságban töltöttük el a' mi napjainkat, és csak nevelten neveltük az mi bűneink büntetésének számát.

Ugyan is midőn te nagy Isten, a' te haragodnak sűbes lángját, mint
a' vi

a' vizet ki-ontottad sok népekre. és országokra, né tanultunk azoknak példájokon, és a' te haragos ítéletidűl nem feltűnk, a' mellyre nézve, retteg a' mi lelkünk, hogy valami-keppen, mint a' tűz a' pozdorját meg ne emészsz bennünket. De, oh Uram! el-fussunk-e a' te országod elől a' veszedelemnek napján? Ne! mert nem rejtezhetnek-el azok, kik gonoszságnak és erőszak tételnek fizéket emeltek. Ha Uram a' földnek gyomrában bé-áfnók-is magunkat, mind azonáltal onnan-is a' te kezéd hozna-ki minket: ha az égbe hág-nánk fel, ott-is ott vagy: ha a' Carmélustetején rejteznénk-el-is, onnan-is elő keresné minket; és ha a' tenger fenekébe szállanánk alá-is, még onnan-is ki-maratnál a' kigyókkal, mert te mélységeknek Istené vagy. Nem futunk azért el, hanem te előtted fői bizodalommal meg-
ál-

állunk, és a' te segítségedet várjuk.

Meg-vallyuk minden irgalmas-
ságnak Attya! hogy vétkeztünk az
ég ellen és te ellened, nem-is va-
gyunk méltók; nem hogy fiaidnak,
de csak aláb való szolgaidnak-is ne-
vezetire: mindazáltal, oh Uram!
ne fedgy meg minket a' te haragod-
ban, és a' te búsulásodban ne emész-
meg bennünket; hanem a' te válasz-
tottidért vess véget a' mi siralmas
napjainknak, és örvendetes boldog
napokkal örvendeztes-meg ben-
nünket. A' mi gonosz bűneinket, kik
te közötted és mi közöttünk szaka-
dást tőttének, a' te véghetetlen sze-
relmedből, az Ur Jესusért bocsássad
meg. Az Antichristusnak tőreitől,
és annak hatalmas dühösségétől ól-
talmaz-meg. Látod Uram, mikép-
pen akarják a' hitetlenek a' te örök-
segedet, kik a' te Fiadnak véren meg
váltottál, el-rontani, és azt a' Rókák-
nak,

nak, és egyéb fene vadaknak lakó
helyévétsinálni. Imé a' te Szolga-
idnak véreket, mint a' vizer, ki-on-
tották, és azoknak testeket, kiket te
kegyelmessen fogadtz, a' vadaknak
és az égi madaraknak hánták. Med-
dig halgatsz, oh Uram! és mig ha-
gyod izidalomra a' te népedet az
szomszédságoknak, nevetségül és
tsúfságül az ő környülettek való-
knak? Meddig ostorozsz minket az
te búsulásodban? Felekezze-el Sz.
Atyánk, a' mi gonofságinkról, és a'
mi gyermekségünknek, iffiúságük-
nak, és egész életünknek bűneit
számba ne tudgyad. El-hágy majd
minket a' mi erőnk, te azért a' te Sz.
Nevedért segély-meg bennünket.
Mutasd-meg, oh Uram! a' te bős-
szú-állásodat a' pogány népeken,
hogy tudgyák meg, mely igen gon-
dot viselisz az ártatlan vérnek ki-on-
tásáru. Mennyen-fel te elődbe az
Ke-

Kerefsztyén Raboknak sűrű könyhullatása, a' kik az halálnak völgye árnyékában vadnak, a' te hatalmas karoddal őket erőfíts-meg. Az mi ellenséginknek pedig vakmerő kegyetlenségeket rettent-s meg, szégyenits-meg, és minden erejeket tedd semmire valóvá. Oltalmaz-meg minket, oh erőfőgnek Istene! azoknak fegyverek ellen, és mutasd meg minékünk a' te ségedelmedet, hogy a' te választottidnak boldog állapotokat szemlélhesűk, és örülhesűk a' te Anyaszentedgyházaddal dicsekedéssel, hogy te vagy a' mi Istenünk, és a' te hatalmas karod által védelmezz bennünket. Te benned helyheztettyük a' mi reménységünket, oh Jehova nagy Isten! azért a' te kegyelmességedet mi hozzánk mutasd-meg, a' te Ecclesiádat, mely a' te Nevedről nevezetetik, tartsad-meg.

Ugyan-

Ugyan-is, senki nintsen, az ki mi mellettünk hadakozzék, hanem te, Uram, emeld-fel a' te karodat az idegenek ellen, hogy azok az te hatalmadat látván, tégedet igazán megismerjenek, a' te szent Fiaddal, és a' te szent Lelkeddal. Oh minden irgalmafságnak Attya! kérünk tégedet, hogy az Ecclesiában és Scholákban tanító igaz lelkiembereket, a' te Lelkednek böltseségével töltöb; azoknak beszédeket és életeket kegyességgel és mennyei áldomással áldgyad-meg, hogy az Hálgatók az ő forgolódaók által, vehessenek lelkükben hasznos épületet. Tarts meg, édes Istenünk, mind mi nálunk, s' mind következő maradékinknál a' te szentséges Evangeliumodnak magvát, hogy ismerhesűk meg tégedet, és követhesűk azt az utat, az melly minket vezérel az örök életre. Azok közibe-

be-is vidd-el édes Istenünk, a' te boldogságosan vihecsék végbe rő-
méretedet, a' kik a' Pogányságnak id számú és hamar el múló élete-
és az Antichristusnak fététségében let.) Minden hadakozásokat, éhsé-
járnak, ismérteld-meg te magadat és dög halált, távoztass-el mi tő-
azokkal hogy tudgyanak tégedet, és kinek-kinek szívet oda haj-
lélekben és igazságban tisztelni. Esad, hogy kívánhassa a' Jerusálem-
zen-is kérünk tégedet, édes Istenek békeségét, és láthassa az Izrael-
nünk, hogy az Országokra és az Országok ditsősségét. Halgass-meg min-
szágoknak Királyira, Fejedelmire, a'et, oh mi reménségünknek Istenel
te sóha nem aluvó szemeiddel vizsgálodnak az Ur Jesus Christusnak
gyázz. Te álhat szellene minden ezerelmeért, Amen. *Mi Atyánk, &c.*
rőszak-tételeknek, és te egyedül
tsendefithet sz-le minden háboru-
kat, annak-okáért kegyelmessen
vigyázz azokra.

(*Nevezet szerint pedig, a' mi ke-
gyelmes Fejedelmünkre, Fejedelm
Aszfzonyunkra, a' Tanátsos Urakra
őket hoí szízu élettél, jó egészséggel,
világi boldogsággal áldgyad-meg, meg gondollyuk a' mi utálatos égre
a' te Nevednek felelmével és ismérteld bűneinket, el-tsudálkozunk,
tivel töltsed-bé, edgyességgel és bé-öt ugyan el-ájulunk azoknak ret-
keséggel áldgyad-meg, hogy igye-
bol-

IV.

*az Isten büntetésének elő szám-
lálásával való Kegyelem kívá-
násért.*

MEg-foghatatlan fenyeleltségben
és Királyi ditsősségben lakozó
uralkodó nagy Isten! Midőn
meg gondollyuk a' mi utálatos égre
a' te Nevednek felelmével és ismérteld bűneinket, el-tsudálkozunk,
tivel töltsed-bé, edgyességgel és bé-öt ugyan el-ájulunk azoknak ret-
keséggel áldgyad-meg, hogy igye-

azok az Egnek Tsillaginál, és a te
 gernek az ő fővenyeinél. Az mi b
 neink, a' mi háládatlanságink, (m
 vallyuk oh Isten! az okai, hogy
 ellenünk fel-gerjedtél, mert mi vo
 tunk azok, kik a' te igaz ítéletedn
 és szentséges Nevednek káromlás
 ra, a' Pogányoknak alkalmatos
 got adtunk. Oh Isten! a' te ortzád
 lótt minnen magunkat azért m
 tóknak itellyük az örökkévaló t
 re, és mind azokra a' büntetések
 valamellyeket az te szoross igaz
 god mi reánk hozhat, sőt nem
 mentegettyük a' mi gonoszságink
 mert azok fel-hatottanak a' te M
 tóságodeleibe, és mi reánk te től
 büntetést kérnek. Az mi bűnei
 adtanak-is el, hiszszük Uram, mi
 erőt, s-mind pedig felettünk va
 győzedelmet, a' mi ellenséginkne
 Mert gonoszságot vetettünk telly
 életünkben, az honnét immár sz

gyenséget és gyalázatot várhatunk
 az mi halált érdemlett fejeinkre. In
 nét vadnak bizonyára. jól tudgyuk
 mostan-is ár-viz gyanánt a' nyomo
 rúságok mi rajtunk: innen vagyon,
 hogy a' mi fiaink házokból kiűzet
 tetnek, és hazájokon kívül késerves
 rabságra vitettetnek: innen vagyon
 hogy az ellenségtől üldöztetünk;
 kergettetünk, és tellyes torokkal
 súfoltatunk: innen vagyon, hogy
 szép lakó helyeinket idegenek bir
 ják, és a' mi örökséginket a' környűl
 metéletlen szivű Philistaeusok puszt
 ittyák. Oh! miglen nem könnyő
 rúliz, Isten, mi rajtunk? miglen tar
 tod a' te kezedet a' te kebeledben?
 Avagy örökké el-vetfz-é bennün
 ket? Imé a' te kevés számú juhots
 rúaidat el-szélesztették a' Pogányok,
 meg-öttek a' Jákóbot, és az ő hajlé
 kit el-pusztították. Imé a te Tem
 plomid, nagy Isten! a' mellyekben
 gyet

nem régen a' te Evangeliomod hi-
dettetett, a' Sacramentomok
szolgáltattak, immár latroknak bar-
langjává lóttének. Az te tisztelet-
helyett, azokba idegen tisztelet-
vitettetek be, és hazugság zeng-
zoknak közepette. A' te házadban
melyben nagy sereggel az előtt a'
Választottid őszve-gyülekeztenek
a' te kegyes ortzádnak szemlélésére
és a' te ditsiretednek magasztalás-
ra, tellyessen lótt immár a' te Ne-
vednek káromlóival, a' kik a' te Fia-
nak az Ur Jeshunak vérét és ditső-
gét lábok alá tapodgyák. A' Sch-
lákban fel-neveltetett szép iffiúsá-
mely a' te tiszteletedben és félelme-
ben magát gyönyörködteti vala-
(oh melly nagy kár!) immár az el-
lenségnek fogóságában tartatik, és a'
Antichristusnak hamis tudomá-
nyára és annak szolgálattára kin-
szerittetik. Eflék-meg, oh Isten!

te szíved az mi nyomorúságinkon,
és a' te jó vóltodért tégy jól mi ve-
lünk. Bótsásd-meg minékünk un-
dok gonosz vétkeinket, a' te ditső-
fégedért, és a' te Christusodnak ér-
telemeért, és azoknak büntetését-is
örökség gyanánt ő érette mi reánk
ne vessd. Légyen elégséges érdem
Isten, te előtted, az ő keresves Kin-
szenvedése, és az ő kin szenvedésé-
nek hasznát bő mértékbe szállítsad
mi reánk. A' mi ellenséginknek pe-
dig dühöléseket verd vízfíza, édes
Atyánk! erejeket rontsd-meg, ta-
nátsokat szegyeníts-meg, és vala-
mit végeznek a' te Christusod ellen,
tedd heába valóvá. Es a' te kevés szá-
mú juhotskáidat!, kiket még e' mái
napiglan az te szárnyaid alatt meg-
tartottál, tartsad-meg. Az te el fél-
lelített Anyaszétegyházadat gyűjts
őszve, és ne engedgyed. hogy ő
közöle ez földről az te Nevednek

emlekezeti el-töröltesék; sőt inkább tselekedgyed azt, hogy azokban az helyekben-is, mellyekben még az te Evangeliomod nem praedikáltatott, praedikáltassék, hogy így az te választott Szenteid, az te tiszteltettedre öfzve-szedegettefienek az mellyekből öregbűllyön az Jeshu Christushnak országá, az Szenteknek edgyeségében. Amen. *Mi*
tyánk, &c.

V.

Az Isten ígéretinek biztatásval való boldogságért.

Hatalmas, és igen irgalmos nagy Isten! Ki az te Fiaddal és Szeretettel hozzád mehetetlen dicsőségben lakozol, ki teremtetted az Eget és az Földet, minden azokban valókkal, ki a te hatalmas Igé által határt vetettél az Tengernek és öfzve-rekesztvén bé-petsétletted az mélységeket.

Hatalmas Isten vagy te, mert az te Méltóságod előtt reszketnek az Királyok, és felve udvarolnak az Hatalmasságok. Világos: Uram, te előtted az embernek Lelke, és megvizsgálod a' szíveknek minden rejtekeit. Ha a' te haragodban meg-fedted a' tengert, meg-fzárád az, felzararodnak a' földnek minden folyóvizei: Meg-erőtlenül a' te búfúlásodnak napján a' Bászán, és a' Carinélus, és a' Libánusnak virági meg-hervadnak. Rettenetes Isten vagy te, mert az hegyek meg-rendűlnek te előtted, és az halmok feltekben meg-fzakadoznak. Ég a' föld a' te színed előtt, és a' földnek kereksege minden azokban lakozókkal. Kiálhat azért meg, oh Uram, a' te haragod előtt? mert ki-omol a' te búfúlásod mint a' tűz, és még a' kősziklák is meg repedeznek te előtted. Hogy álhat meg te előtted a' bűnös

ember? mert meg tapodód őtet, és a' te búfúlásodban meg-tsépeled az pogányokat. Nem állhatunk hát meg mi, oh Isten! te előtted, mert mi tellyes életünknek idejébē, mint a' vizet úgy ittuk a' gonofzságot, és azt sóha ki nem okádtuk; a' te meg-látogatásodat semminek vél-tük, és a' te bekeség-tűrésedet meg nem betsüllettük. Innen vagyón Uram, hogy hadakkal és késerves vér-ontásokkal ostromsz bennünket, a' tégedet nem ismerő Pogány nemzetséggel: Innen vagyón, hogy a' te tiszteletednek házat rakásra hányattad, és a' te kitsíny számú ju haidat el-szélesítetted. A' te búfúlásodnak fegyverét meg-kőszórúlted, Isten, mi ellenünk, és tűzzel, meny-űrő kövekkel, éhséggel és halállal rettegtetz bennünket. Ezek, el-híszfűk, hogy mi helyt edgyet szól-lasz, örömmel véghez viűzik a' te a-

kara-

karatodat. De, oh minden kegyel-meiségnek Istene? a' ki azt mon-dottad, hogy ha a' bűnös nemzet-ség megtérend te hozzád, nem vesztet-el, hanem a' gonofzt, mélytet ellene gondoltál vólt, meg bánod. Oh mi Istenünk! a' te irgalmassá-godnak szárnyai alá folyamodunk, és a' mi lelki térdeinket meg-hajtván, kívánnjuk a' te kegyelmeisé-gedet. Ne vess el azért minket te tőled, hanem a' mi bűneinkről el-fel-letkezvén, végy a' te szerezmedben. Botsájd meg gonofzságinkat, a' Kereszt-fán ki-öntött Jéhus Christus drágalatos vérejét; és a' mely ostrom a' mi büntetésünkre a' te kezedben fel-vettél, nagy meiszíze te tőled vesztet-el.

Fordítsad a te kegyelmes ortzádat mi hozzánk, és a' te ízolgaidat lassád jó szemmel. Szállítsanak be-keséget az hegyek a' te népeidre, és

Bf

igaz.

igazságot az hegyeknek tetején. Kelly-fel Uram, és verd-meg a' te ellenségedet, és az hitetleneknek fogokat tórd-őszve. Mi vagyunk, édes Atyánk, a' te meg-kefereedett népeid, az Jösephnek maradéka, az Jáköbnek tsemetéje; és az Izraelnek népe: kevesen vagyunk, de nem nehéz Isten tenéked kitsiny erővel is nagy hatalmaóságokat meg-erőtleníteni. Te tőled származik az ég ből a' győzelem, és az áldás az emberek fiaira. Segély-meg azért bennünket hatalmasson! A' mi Városunkat, a' mi Országunkat, a' Pogányoknak reánk való ki-űtésétől, az mi jószágunknak el-vesztegetésétől, házainknak, mezeinknek és szőlőinknek el-pusztításától. óltalmazd-meg: a' te Ecclesiádat, és abban az te Igédnek világát, mi nálunk, és a' mi maradékinknál tartsad-meg: A' békeséget, kit szívünk szakadva o-

haj

hajtunk hozd-meg, hogy a' nyomorúságok alól meg-szabadulván, lakhassunk békeségben a' mi házainkban, és élhesünk tenéked itt ez világban, szent, tiszta és fégyhetetlen életet. Oh édes Atyánk! nintsen minékünk te náladnál több segedelmünk, reád bízunk azért magunkat, hartzolly a' mi ellenséginket mi mellettünk, és adgy erőfőget adgy győzedelmet azoknak, a' kik a' te Igédet szeretik; és ments-meg a' te juhaidat az éh Farkasoknak szájából. Ha immár Uram, lakó helyet szerzettél magadnak mi közöttünk és ha mi a' te Nevedről neveztetünk ne hadgy, kérünk, el bennünket. Így léfzen oştán, hogy áldozatot víszunk te elődbe, és a' mi ajakainak gyümöltseit bé-adgyuk tenéked: Így léfzen édes Istenünk, hogy itt e' földön tökéleteséggel, és örömmel fel-ékesítettvén, meg ismer-

B6

jűk

jűk a' te jó-téményedet, hirdettyűk ez világnak a' te kegyeségedet, és a' te Nevedet örökké fel-magasztalljuk. Tenéked, ki békeségnek Istene vagy, a' te Fiaddal és Sz. Lelkeddal örökkön örökké adassék országlás, hatalom, birodalom, földön és a' mennyen, Amen. *Mi Atyánk, &c.*

VI.

A' nyomorúságok alatt való békeséges társaságra és álhatatosságra.

OH igen erős, igen szent, és igen irgalmas nagy Isten! Ki szerezted az igazakat, és jó vőltodat azokhoz ezer iziglen fenn tartod; ki egyszer s' mind oly igaz vagy, hogy a' gonoszságot meg-bünteted a' fiakban harmad és negyed iziglen. Fél Uram a' mi lelkünk az ő haládatlanságáért, és gonosz utálatosságaért; mert midőn minket gyermeke-ségünk

gúnktól fogva, sok áldomással vőttél volna környűl, meg hizakodtunk, és a' mi békeségünkben el-kevélyedvén, te tőled hitetlenül el-pártoltunk, A' te házadnak gazdagsága nemzett mi bennünk gonoszságra való vágyódásokat, kevélységet, irigységet, és szegényeknek nyomorgattatását, úgy annyira, hogy immár mind azok az utálatosságok fel találtatnak mi közöttünk, valamellyekkel rakvák a' sötétség fiainak társaságok. Sőt, Uram, a' Sion leányi-is gögös nyakkal és felemelt szemmel jártanak a' te gyalázatodra, az ő gonoszságokban, kevélységre, részegségre, és minden utálatosságra ki fakadván, el-hadták az ő e-lőbbi szereteteknek buzgóságát, és bizonyára belőlök majd tellyeséggel el-is oltatott. Vétkeztünk a' te szemeid előtt, és gonoszságot tselekedtünk, és ez az oka, hogy igazsá-

godból ostromoz bennünket: ez az oka, hogy a' bűnnek embere, a' te Anyaszentegyházadnak ellensége dühösködik, a' te kitsiny nyájad ellen, és azt tellyességgel akarja törlení: ez az oka, hogy egybe-gyűlvén tanátskoznak, és végezélt végeznek a' mi veszedelmünkre. Jaj! bizony felő, hogy-ha te Uram-mellettünk ki nem kelz, el ne óltassék tellyességgel a' kegyesség, a porban lábunk alá ne tapodtassék az igazság és a' mi útzáink káromlókka, ártatlan vér-ontóknak embereivel tellyesék ne legyenek: felő bizonyára, hogy a' mi izemeink meg ne tellyenek sírásókkal, el ne epedgyenek köny hullatásokkal. és a' mi özvegyeink, árváink, rettenetes szám-kivetésekre vitetvén, késerves halállal meg ne öletteflenek: felő végre, hogy a' te Igédnek szövéneke, melly még ez ideig közöttünk

világoskodott, máivá ne vitetteflék. Meg-érdemellyük ugyan Uram mind ezeket; mert tenéked, tsak tenéked vétkeztünk, és a' te felelő előtt tselekedtünk a' gonofzságot, hogy igaznak ítélteflél a' te befezédedben, és tisztá légy mikorom ítélz. De, oh igen kegyelmes Atyánk! nyitva vagyon a' te irgalmaságodnak ajtaja, mind azoknak valakik pœnitentia-tartás által te hozzád meg-térvén, azon zörgetnek: Könyörülly azért mi rajtunk, és minékünk, kik reszketvén a' te kegyelmedet ohajtyuk, kegyelmezz-meg; a' mi nyomorúlt állapotunkat szánd-meg; minden gonofz ellenségink ellen oltalmaz-meg; és a' kiket igaz ítéletedből el-kárhozhattál volna, kegyelmeffégedből tarts-meg. Nem mi éret-tünk tselekedgyed pedig Urā mind ezeket, hanem a' te szentséges Neved-

vedért, kit a' mi szívünkben és lelkünkben szüntelen hordozunk. Láld-meg Uram a' te szomorú Anyaszentedgyházadnak nyögését; a' te Gerlitze Galambotskádnak szavát hald-meg, nézd-meg az ő nyomorúságát, tapogassd az ő febeit, és az ő panaszait te előled el ne kergessed. Es midőn, oh Uram! jóvóltodból kegyelmeiségedet nyújtod ő hozzá, tégyenitsd-meg, Zebaoth Isten, az ő ellenségeinek bátorságokat, és minket, kik a' te szárnyaid árnyékában futottunk; az te hatalmas erődd által oltalmazd meg; légy minékünk pailunk, légy ditsőségünk, légy örömünk, hogy bátorságban elvén, tégedet fozigálhassunk. Tselekedgyed, nagy Isten, hogy a' békeségben fenylek mi közöttünk a' te mennyei böltseseged; az igazság és az irgalmaság szokolyak edgy-mást a' mi útjainkon;

és

és a' te Igédnek közönséges tanítása, származzék örökség gyanánt az mi maradékinkra E' végre, oh minden Királyoknak Istene! áld-meg a' mi kegyelmes Fejedelmünket, tedd győzedelmessé őtet, oh Jákóbnak Istene! minden ő ellenségi felett, vedd körül őtet a' te szokott irgalmaságoddal, tölts-bé örömmel, és okossággal ruházd-fel; hogy a' te Anyaszentedgyházadnak tselédit böltseséggel igazgathassa. Kösd-őszve, oh Uram! az ő alatta valóknak szíveket is szent fzeretettel, és edgyeséggel, és minden árultatók, és ellenségednek intsekedési ellen. őtet oltalmazd-meg; hogy így békeségben meg-maradván, láthassunk örvendetes napokat, rövid számú hamar el-múlándó napjaink között. Mind-azon-által, oh igaz Isten! ha tenéked kedvestet-féled az, hogy az üldöztetések ál-

tal

tal próbálván a' mi hitünket, az te Nevedért, és a' Mennyei igazságért, a' mi ellenséginknek dühösége közibē ne vess minket, kérünk tégedet a' magas Menny-országból az te szentséges Kezedet, mint régenten a' te kedves szolgádnak, Szent IST-VANNAK, nyújtsd alá, és minket álhatatos békeség-túréffel fegyverkeztess-fel, hogy a' rettenetes kereszteteknek terhei alatt, és a' nyomorúságoknak árjai alatt, valamiképpen a' te útaidtól távol ne álljunk, és tégedet szemtől szembe meg ne tagadgyunk. Tégy inkább minket, oh világosságunk Attya! szerényekké, és kézzelké, mind jó és gonosz állapotunkban, mind életünkben és halálunkban, hogy az Ur Jesus Christushnak, a' mi édes Megváltónknak zárlója alatt, a' ki a' mi lelkünket idvözitheti, tökéletesen végiglen meg-álhassunk, és a' mi

lel-

lelkünknek meg-tartásáért, minden világi és ideig való jószágokat és ditsőségeket meg-utálhassunk. A' kiket pedig már a' te szoros igazságodban ítéleted alá vetettél, és vagy az Antichristushnak, vagy a' Pogány Törököknek kemény igájokban tartasz, vigasztald-meg őket, és erősítsd, hittel és reménységgel ruházd-fel, hogy a' te látogatásodat békeséges túréffel szenvedvén, lelküket a' Mennyei országnak bírására készithessék. Halgass-meg, és az Istenünk minékünk bűnös szolgádnak hozzád fel botosított Imádságunkat, és az Ur Jesusért a' mi kívánságunkat teliyesítsd, AMEN.

Mi Atyánk, ki vagy &c.

VII.

*Az Isten haragos országának
hozzánk meg-engeszteléseért.*

Min-

Minden testnek és minden léleknek hatalmas és bölts formáló Istene. a' mi lelkünknek-is és des Attya! mi az mi bűnünk miatt meg-kefereedett szivű Jelkű emberek, kereszük a' te színedet, hogy bűneinket előtted meg-valván, alkalmas időben te tőled kegyelmet kérjünk.

Meg-vallyuk azért gonosz életünket, oh nagy Isten! hogy nem vagyunk méltók, kikre mint ennek előtte, kegyelmes szemeiddel tekint; és szokott, irgalmaságodat is a' te tár-házadból mi reánk bőségesenki öntséd, mert bűneink bē élven el-múlattuk a' pœnitétia-tartásnak gyönyörűséges idejét, és a' mi böl-dog életünknek meg tartattatása felől való biztattatásodat csak hátunk megé vetettük. Ott vajha Isten az te ítéletidnek szemlélésével, midőn más országokat büntetted a' te harag-

god-

godban, te hozzád volta-képpen meg-tértünk volna, és bűneinket keferves zokogó sírással a' bűnös Péterrel meg-sírattuk volna, jól volna Isten a' mi dolgunk. De nem táltatott mi bennünk *semmi jele* az igaz meg-térésnek; nem ásztattuk meg könyveinkel a' mi nyoszolyáinkat: hanem bűneinknek számát nevelten neveltük, és a' mi szíveinket mint valami *Magnet*-követ a' te igéd, és törvényed ellen meg keményítettük; ez az oka hogy amaz éneki zengéssel gyönyörködtető békéséget mi tőlünk távolv vitted, és fegyvert, éhséget, rész szerint döghalált-is hoztál mi közinkbē; ez az oka hogy súvöltóttél Uram az ellenségnek, és azok mefszűnnek mint a' Sas-kefelyűk mi reánk rohantanak; ez az oka hogy gyorsabbakká tetted azoknak lovok futását, a' Párdutznak futásánál, és

csak

tsak hamar az hová igyekeznek el-
érkeznek. Oh Uram! jól tudgyuk
a' mi ellenségünknek gonosz szán-
dékokat, kik tsak azon igyekeznek,
miképpen tellyességgel a' mi ifia-
inkat el-fogyassák, a' mi házainkat
és javainkat el-pusztítsák, és az mi
édes nemzetünket seregengként rab-
ságra hajtsák. De oh Uram! el-
veszté minket a' te haragodban, és
a' te büfülésodban a' te irgalmasá-
godról nem emlékezelé-meg? nem
veszté-füleidben a' te szenteidnek
éjeli, nappali üvöltéseket? és az iga-
zat-is a' gonoszfzal edgybe el-veszté-
ted-é? távol legyen Isten te tőled
ez dolog! Talám vannak ötven i-
gazak a' mi bűnös nemzetségünk
között, és azokért avagy nem ked-
veszté a' mi Országunknak? Oh
Uram! ha ötvenen nintsenek, ta-
lám vannak harminczan, talám ta-
láltnak húszan, avagy leg alább

ti-

tizen; és ez okáért vallyon nem ke-
gyelmeznélé-meg minékünk? Jól
tudgyuk, édes Atyánk, hogy meg-
érdemlenők mi azt, hogy akkép-
pen tennél mi velünk, mint régen-
ten Sodomával és Gomorrhával, de
mást kíván Isten a' te szíved, és a' te
irgalmaságod el tilt tégedet attól.
Ne adgy azért helyt Uram a' te ha-
ragodnak, és ne változtassad el a' te
természetedet, hogy minket el veszté-
tenél; mert Isten vagy te, és nem
ember, igaz vagy és mindente ité-
leted igazak. azért kegyelmessé-
gedből tégy jól mi velünk. Te vagy
oh Uram! egyedül Jehova szélese
földön, a' ki hatalmas seregeket el-
szellestthet, erős kéz-ijakat és nyi-
lakat el-ronthat; dárdákat meg-
tompithat; sűrű szekereket tűz-
zel meg-emésztthet: reád bizzuk
azért minnen magunkat, és minket
minden gyűlölőink ellen a' te Ne-
ved-

vedért kérünk védelmezz-meg. Adgyad Szent Atyánk minékünk ez végre, a' te kegyelmednek örökkévaló békeségét, hogy ne ontassék ki a' mi vérünk mint a' víz, ne tellyék-meg hitetlenséggel a' mi földünk, és a' mi útzaínkon sirás és jajgatás ne hallattassék. Mi hasznod volna Uram benne, ha minket el-vesztene? és ha minket ételül adná a' mi gyűlölőinknek, jódra esnék-e néked? Múllýék-el Uram a' te búsfajódnak haragja, és változtasd-el a' gonófszt, mellyet a' te néped ellen gondoltál. Emlekezzél-meg Abrahámról, Isákról, és Izraelről, a' te szógaidról, kiknek meg-esküttél te magadra, és ezt mondottad nekik: Meg-fokasítom a' ti magotokat, mint az égnek tsillagát.

Miért hadnád hát Uram el-pusztítani a' te népedet? Meg-vallyuk ugyan Uram, hogy nagy bünt tölt

te

te ellened az a' nép; de a' te kegyelmességedért botsásd meg azokat azoknak. Légy kegyelmes a' mi vétkeinknek és gonofzságunknak, hogy legyünk mite örökséged. És mivel Uram te kezdedben vadnak minden Királyoknak és Fejedelmeknek szívei, kiket mint a' vizet az havá te akarod, el hajthatsz, kérünk tégedet, mindé hatalmasoknak vezérellyed az edgyességre szíveket, a' mellyre hívtál minket a' Christusbán, és az egekből őket hathatóképpen a' szeretetre indíts-fel hogy ne legyenek háborúságnak és veszekedésnek, hanem inkább legyenek fia a' békeségnek; a' kik pedig, oh Uram! gyúlaszgatói és forralói az háborúságnak. azoknak szándékozókat szégyenítsd-meg, akarrattyokat fordítsd-el, hogy rettéggel szakasszák felben álnok Pratikájokat. Szent Atyánk? ki a' te

C

tét-

tetsegből világosságot formálisz, és az háborúságból szerezz békeséget napokat. adgy békeséget még ez mi földünkben, hogy bátorságossá birhassuk a' mi jószáginkat, és nyugtassunk a' mi ágyainkon tsendes lelki-ílmérettel. Zárd-bé a' mi kapuinkat a' köborlóknak dúhósságok előtt, és amaz erős lelkeknek a' Szent Angyaloknak őrizetek által jártas tábort mi környülettünk vegyen-környül amaz te tűzes őzlopod bennünket, hogy mi te őrkésid, és a' te házadnak tselédi, örülhessünk és örvendezhessünk te benned, Halgass-meg minket, amate szerelmednek Fiáért. Amen. *Atyánk, &c.*

IIIX,

*A' Pogányoknak veánk el-ßánt
gonosz igyckezeteknek el-fordí-
tásáért.*

Oh

OH Jehova, Szent és igen ditsőséges Ur, mi Atyáinknak Istene! Ki vagy egyedül Isten a' mennyégben, ki uralkodol a' Pogányoknak minden országain. Te kezedbő vagyon Uram az erősség, az hatalom, és senki nintsen ki te ellened állhatna. Te vagy az az Isten, ki régenten a' Canahán földének lakozóit, a' te néped előtt az Izrael előtt ki-űzted, és ki azt a' földet lakoúl adtad az Abraham magvának, az te barátodnak mind örökké: Te vagy az az Isten, ki ő vélek és mi velünk irigyet kötöttél bűnös maradékokkal, és a' ki minket életünknek minden idejében, irgalmaságoddal, kegyelmeiségeddel nagy bőségessé környül-vöttél: Te vagy az az Isten, a' ki minket e' siralmas és keserves állapotokkal-is bűneink miatt megostoroztál, meg vertél és megsebesítettél. Vétkeztünk Uram, és ezért

szégyenlyük-is a' mi ortzáinkat az
 egek felé fel-emelni, mert a' mi bü
 neink fellyúl-halladtak a' mi fejünk
 felett, és a' mi vétkeink mind az égig
 nevedtenek. A' mi Atyáinknak
 dejétől fogva nagy vétekben vol
 tunk, mind e' máj napiglan, és a' mi
 álnokságinkért adattatunk a' Poga
 nyoknak kezekben, fegyverre, rab
 ságra, ragadományra, és ortzáink
 nak pirulására. Igaz vagy te Uram
 és igazak a' te ítéletid: de jaj bizony
 minékünk, mert meg-bántottunk
 tégedet édes Teremtőnket! Mind
 azonáttal, oh édes Atyánk! hova
 fussunk e' mi siralmas állapotukba
 egyedül futunk, Isten, csak te hoz
 zád, mert te kegyelmes szível fo
 gadsz bennünket, ki vagy egyedül
 a' mi reménségünk és örömünk. U
 gyan-is, te sebesítettél-meg Uram
 minket, és egyedül te-is gyógyít
 hatsz-meg bennünket; te vertél
 meg

meg, és egyedül vigasztalhatz
 meg-is. Te parántsoltad, hogy az
 szorongattatásokban hijunk tege
 det segítségű, és te bennünket meg
 szabadítasz: bizunk azért, és bizo
 dalómmal járulván te elődbe, a' Dá
 viddal edgyütt, kereszük a' te ortzá
 dat: Ne fordíts hát el, édes Atyánk
 a' te Atyai szemeidet mi rólunk, ha
 nem nézz inkább minket a' te szerel
 mednek Fiában, és ő érette a' mi go
 nosz bűneinket bocsásd-meg. Mivel
 pedig, oh Uram! az Ammoniták és
 Moabiták el-jöttek, hogy ki-űz
 zenek minket a' te örökségedből,
 mellyet minékünk örökségül adtál,
 oh Uram! avagy nem ítéled-e meg
 őket? mert nintsen mi bennünk an
 nyi erő, hogy ellene állhatnánk ez
 számtalan sokaságnak, melly mi re
 ánk jó. Nem tudunk hová lenni, ha
 nem csak te reád néznek a' mi sze
 meink. Kelly-ki azért Seregeknek

Ura mi mellettünk, kinél vagyona
bőszfű állás a' te ellenséged ellen, és
a' te tisztettedet a' pogányok ellen
erősíts-meg, a' te Nevedet magafiz-
tald fel, hogy ismerjen meg az egész
föld, tégedet egyedül való Istennek.

Es mivel nem nehéz Uram tené-
ked meg-segállni, vagy fokakat
vagy azokat, kiknek erejek nints
kérünk tégedet, oh mi Istenünk
segély meg minket, mert te benned
vagyon minden bizodalunk, és
a' te Nevedben jöttünk ez számtalan
fok népre. Oh Uram! te vagy a' mi
Istenünk, ne vegyen ember te raj-
tad erőt, hanem a' miképpen régen-
ten a' te Izraelhez amaz jó földön
meg-mutattad a' te kegyelmese-
gedet, őtet vigasztaltad, úgy min-
ket-is nyomorúságban és szükség-
ben helyhezteteket vigasztaltál
meg, és a' mi lelkeinket a' mi ellen-
ségink ellen óltalmazd és szabadíts

meg,

meg, mert csak te benned egyedül
biztunk. Es ísmét, a' miképpen ré-
genten irgalmaságodat nyújtottad
a' Ninivéhez, és ő neki meg-kegyel-
meztél, mivel hogy tanáltál ő közöt-
tök egynehány ezereket, kik job és
bal kezek között külömbséget te-
ni nem tudtak. Ugy a' mi Nemzetünk-
nek is kedvezz és kegyelmezz meg
a' fok ezer tsetsemőknek ártatlansá-
gokért. Ne engedgyed, oh Isten! hogy
azok segyverre vettettefienek, vagy
keserves fogságra vitettefienek, és
így a' te örökséged vesztegetőd-
gyék, hanē a' tsetsemőknek szájok
által vidd végbe a' te ditsőffégedet;
ezt pedig tselekedgyed ez végre,
hogy életünknek minden napjaibā
lakhaslunk a' te házában, szemlél-
hesűk a' te gyönyörűségedet, az
mellyből mi általunk öregbítették
a' te országod, és a' Miképpen men-
nyekbē, úgy e földön-is teilyelített-
flek-bé a te akaratod, Amen. *Mi őc,*

IX.

*Az Isten népének meg-áldat-
tatásáért, az ellenségnek meg-
szégyenítéséért.*

Seregének Ura, Izraelnek erős
Istene, Királyoknak Királya, és
Uraknak Ura! Ki vagy hatalmas és
rettenetes: ki nem személy váloga-
tó vagy, sem ajándékot nem vesze-
sz, ki ítéletet szolgáltatsz az árvának és
az özvegynek; ki ízereted az jöve-
vényt, és adtál annak kenyeret és
ruházatot. Te látod Uram az ember-
nek szívét és lelkét, és érte az ok-
nak minden ő gondolkodásokat, lát-
tod az ő boldog és boldogtalan ál-
lapattyokat, jól látod a' mi nyomo-
rúságinkat is, és a' mi panaszink te-
előtted nintsenek el-titkolván! Ime
Uram, dühösködnék a' Pogányok,
és a' népek te ellened gondolnak
heába valokat. Az hatalmasok öf-
ve-gyülekeztenek, és az erőflek tá-
nát

nátsot tartanak te ellened, és a te
Christusod ellen. El-szánták ezek,
hogy el-veszeítsék a' Jákóbot, és
hogy az Izraelnek nevét ez földről
el-töröllyék, azon igyekeznek. Oh
Uram! mit tselekedgyünk tehát?
bizony ha a' te karjaid nem óltal-
maznak-meg bennünket, és ha te
nem vitézkedel mi mellettünk, tel-
lyességgel minékünk el kelletik
vesznünk. Annak-okáért, oh Izrael-
nek, mi Atyáinknak Ura Istene! ki-
nek kezében vagyon mindaz erőf-
ség, és mind a' birodalom, minde-
neknek fel-magasztalása, és meg-
erősítése; kely-ki mi mellettünk,
tsűfold-meg a' te haragodban a' mi
kevély ellenséginket, és a' te bübü-
lódoban rettents-meg őket. Ne
mennyenek Uram te előbbé a' mi
gonofzságink, és a' te haragos íté-
letet ne húzzák azok mi reánk.
Emlekezzél meg inkább a te öröksé-
ged.

gedről, kit magadnak választottál,
és a' kit nagy erővel Egyiptomból
hatalmas kézzel ki-hoztál. Ugyan-
is Uram, ha minket el-szélesztenél,
és ha minket el vetnél, miképpen
tellyesednék bé amaz te Szolgádnak
tött ígéreted, melyben azt mondot-
tad: Imé jól téfzek te veled, és az te
magodat ollyanná téfzem, mint az
tengernek fővenyét, melly az ő sok-
sága miatt meg nem számláltatha-
tik. Mostan vagyon oh Uram! az i-
dő, légy könyörületességgel azért
minékünk, és szabadíts meg min-
ket a' mi ellenséginknek kezekből.
Mert ha Uram nem kegyelmezsz
meg ez népnek, és ha mind edgyik
el-vesztetted őket, meg-hallják azt az
idegenek, és a' földnek gonosz lakó-
fi, ezt mondgyák: Nem szabadítha-
tja meg Istene ezeket, és azért vesztet-
tetted el őket? Mostan azért, mostan
ünnemtellek meg, oh Isten a te erő-
söd

séged! láttassék meg a' te birodal-
mod, hogy tudgyák meg mindenek
hogy kéfédelmes vagy te az harag-
ra, és kegyelemmel bővölködő az
tégedet szíveken szeretőkhöz. Ke-
gyelmezz meg azért e' nép gonosz-
ságának. a' miképpen ennek előtte-
is kedveztéle e' népnek! Miért adnál
Isten minket tsúfságúl a' te háza-
d gyűlölöinek, és utolló veszedelmét
kivanóinak? Miért adnád a' te igaz
ítéletednek éles fegyverét az ő ke-
zekben, hogy minket meg-sebesíte-
nének, és lelkünkben meg szomorí-
tanának? öntséd inkább, Isten, mí-
reánk nagy mértékben a' te irgal-
masságodnak olaját, és a' mi ellen-
séginknek szívekben ellenünk fel-
gerjedett haragokat, és gyűlölsé-
geket óltsad el, hogy valamiképpen
őket mint a' gheennának tűze az te
ítéleted meg ne emésztsze. Emlkez-
tesd meg, oh Uram! őket arra, hogy

tsak füst, és mint a' pára, hamar elmúló az ő életek, és hogy-ha te ellened rugódoznak, jövődöben őket is a' te haragodnak búfúlásában meg-fedded.

Hogy-ha pedig Uram ugyan elfzánt szándékok nekik, hogy te veled semmit sem gondolván, minket nyomorgatásokkal kísértsenek; kérünk tégedet, oh ditsőségek Királya, és a' mi életünknek reménséget, hogy a' mi vitézünket, a' miseregeinket a' te erődben öltöztetd fel. Te járj ő közöttök, te légy ő nékik. Hadnagyok, te igazgassát, te bátorítsát; és engedgyed, hogy a' te erőd által hadakozván, az ő ellenségeket meg-tapodhassák, meg-tapodván, nagy örömmel győzedelmeskedhessenek. Várjanak segítségget a' mi ellenségünk, de ne legyen ki meg-fzabadítsa őket, ha te hozzád kiáltanak a' mi rajtok való győ-

zedelemért, rejtse-el a' te őrzádat előlök, mivel az ő szívek a' te beszédre meg nem lágyultanak, hanem te veled szembe szöktének. Ez végre pedig, oh Ura az Izraelnek! áld-meg a' Kegyelmes Fejedelmünket, frigyos Társaival egyetemben; még a' tsillagok-is, (mint régen Bárák és Debora mellett, ugy ő mellett-is, (az ő sántzokból hadakozzának; még a' vizek-is segítségvel legyenek neki, és még a' levegő ég-is adgya neki oltalmul magát. A' Nap és az Hold várokozzanak a' te (Jofuédnak) népeidnek győzedelmek végét, míg minden ellenségeket, vagy edgyeségre hozzák, vagy (hannem akarják) meg-rontsák mint a' földnek porát, és mint az útján lévő Sárt meg tapodván el-fzellefzék. Igaz szívbeli hűséggel, oh Istenre tetnek Istene! az ő seregeket tsatold-öfve, és mindnyájokat, kívált

képpen a' mi (Josuékat) Fejedelmünket, alatta lévőknek pártolkodásitól; az ellenkező felnek pedig minden titkos és nyilván való praktikájoktól, alattomban való tsalárdságoktól, méreg kézzettetésektől, és mindéártalmoktól oltalmazad Uram. Tedd sok népeknek Fejedelmévé ez te Szolgádat, és a' mely nemzetséget nem ismért, az-is szolgállyon ő néki, a' kik még tsak hírét hallják-is, engedgyenek ő néki. Gyűjts fel Uram az ő szövétnékét, és a' te színedet, Jákóbnak Ura! világosítsd meg rajta, te általad mennyen által az ellenségnek táborán, te általad, oh te általad Uram, mennyen által az erős kö-falakon! Övezd-fel őtet a' te erőddel az hartzra, hogy az ő kezei által meg-romollyanak az erős kéz-ívek, és porrá legyenek az atzélból tsinált filakok, és vas derekak el-romollyanak: a' te job-karod

rod tartsa-meg őtet, és a' te kegyelmed magasztallya-fel őtet: terjezd ki az ő lépéfit, és az ő lábai el ne farradgyanak. Az ő derekában való erőt szaporíts-meg, hogy az ő lábai alól mind el-hullyanak azok, valakik engedelmeségeket nem akarnak mutatni, és a' kik ellene igyekeznek, azoknak nyakokat add kezében. Ha Uram ezeket tselekezed, mit te néped, és a' te meződnek juhait rólad vallást tészünk, és nemzetsegről nemzetségre hirdettyük a' te ditsiretedet. Légyen azért Uram a' te job kezéd a' te job kezédnek férfain, kit te magadnak meg-erősítettél, Amen. *Mi Atyánk, &c.*

X.

Az Isten jó-téteményinek megemlegetésével való segítségkerésért.

Mi

MUrunk, mi Istenünk, és az Ur
Jesús szerelmében kegyelmes
Atyánk! Ditsőséges a te Neved, és
nagyobb minden áldásnál és ditsi-
retnél. Te vagy tsak egyedül az Ur,
te teremtetted az Eget, az egeknek
egeit, és azoknak minden sokságos
seregeit, a földet, és a mellyek a föld-
dön vannak, a tengereket minden
benné valókkal egybe. Te tartod
mind azokat, és az egeknek seregei
téged imádnak. Te vagy Uram az
Isten, ki választottad Abrahámot, és
ki-hozád őtet a Chaldaeusoknak Ur
nevű városából, és nevezéd őtet A-
brahámnak: meg-isnérted az ő
szívét te előtted igaznak lenni, és ő
véle szövetséget íszerttél, hogy né-
ki adnád a Canaëusnak, Hitta-
usnak, Emorraëusnak, Peritæusnak, Je-
busæusnak, és Girsasæusnak földét:
hogy azt adnád az ő magvának, és
meg-teilyelited a te beizédidet,

mert

mert igaz vagy. Meg-tekintéd an-
nak-felette a mi Atyáinknak Egyi-
ptomban való nyomorúságokat, és
az ő kiáltásokat meg-halगतád a ve-
res tengernél. Nagy jeleket és tsudá-
kat től Farahón, és mind ő szolgain,
és minden földének népén; mert jól
tudod vala, hogy kevélyen tseleked-
tek volna, a te néped ellen, és szer-
zettél magadnak nagy nevet mind
ez máiglan. Annak-felette az
tengert két-felé választád ő előttök,
és szárazó menének által a közepin.
A kik pedig őket úzik vala, azokat
a mélységben buritád, mint egy kö-
vet a nagy vízbe; és nappal felhő-
nek oszlopa alatt hordozád őket, é-
jelpedig tűznek oszlopa alatt ve-
zérled, hogy meg-világositanád né-
kik az útát, a mellyen menniük kel-
lene. Annak utánna a Sinai hegyre
le-szállál, és szállál vélek az égből, és
igaz ítéleteket, igaz törvényeket,

rend-

rend-tartálókat és parantsolatokat adál nékiek, a' te Szolgádnak Mojsefnek általa. Annak-felette az ő éhségeknek idején az égből kenyeret adál nékiek, és a' kősziklából vizet hozál ki az ő szomjúságokban. Végezetre, meg mondád nékiek, hogy bé mennyenek a' földnek birására, mellyért meg-esküttél vala, hogy nékiek adnád. De a' mi Atyáink felfuvalkodának, és meg-keményítvén az ő nyakokat, nem halgaták a' te parantsolatidat: sőt ugyan nem emlekezének meg a' te tsuda-téte-lidről, mellyeket tselekedtél vala ő vélek, hanem el-fordulván viszfzátérének az ő rab-ságokra nagy viszfza, vonással, Te mindazáltal kegyelmes, irgalmas, nagy túrhető, és sok irgalmaságu Isten, el nem hagyta őket. Annak-felette, midőn borjú képet öntének magoknak, ezt mondák: Ez a' te Istened, ki-hozott téged

det Egyiptomból: nagy bosszúsággal illetének téged. Te mindazáltal te irgalmasságodért el nem hagyád őket a' pusztában; a' felhőnek oszlopa el nem távozik tőlök nappal, hogy vezérle né őket az úton, és éjél a' tűznek oszlopa hogy világosítana nékiek az úton, a' mellyen menniek kell vala. A' te jó Lelkedet adád nékiek, hogy őket oktatná: a' Mannát sem tiltád meg az ő szájoktól, és vizet adál nékik a' szomjúságuk idején. Negyven esztendeig tartád őket a' pusztában, és semmi nélkül meg nem szűkülének, az ő ruhájok meg nem kopának, és lábok meg nem dagadának. Adál annak-felette nékiek országokat és népeket, kiket el-félesztél a' földnek sok fzegeletire. Az ő fiokat pedig megfokasítád, mint az égnek tsillagit, és bé-vévéd őket a' földre, melly felől szállottál vala az ő Attyoknak, hog' bé-

bé-mennének, és birnák azt, és így meg-gazdagítád a' te népedet minden jókkal, és gyönyörködének a' te jó-vóltodban. De midőn annak-utánna fel-ingeriettenek volna tégedet, és te ellenied jártak volna az ő ellenségeknél, kezébe adád őket, és megnyomorgaták őket, és a' nyomorúságoknak idején kiáltának te hozzád. és te az egekből meg-hal-gatád, a' te nagy irgalmaságod szer-int, Szabadítókat adál nékik, kik meg-szabadíták őket az ő ellensé-geknek kezekből; Így nem remész-ted-meg őket, sem el nem hagyád, mert irgalmas és kegyelmes Isten vagy te.

Mostan-is annak-okaért oh mi I-stenünk nagy Isten, erős és rettene-tes Isten! ki meg-örized a' te foga-dásodat, és irgalmaságodat; ne lát-tassék te előtted kitsiny dolognak e' nyomorúság mely minket környúl

vött,

vött, a' mi Fejedelmünket, a' mi Pa-pinkat, a' mi Atyáinkat, és egézflen ez te kevés számú népedet. Oh Ur! mely igen meg-sokasodtanak a' mi ellenségünk, és a' mi gyűlölöink fel-támtanának mi ellenünk Erős sereg-gel öszve gyűltenek és a' mi lelkeink felől azt kiáltják, hogy nintsen az Urtól nekis zabaditása. Te azért oh Uram! ki minékünk paifunk vagy, ki minékünk ditsósségünk vagy, a' mi Atyáinkal tört frigy-kötésed szer-ént magasztald-fel a' mi fejünket. Tied Uram a' szabadítás, és a' te né-peden vagyon a' te áldásod, annak-okaért kely-fel, forgasd a' te igyedet, és minden mi ellenséginket verd artzúl; és a' te népedet békeségben mindé kegyetlenek ellen tarts meg. Botsás áldást az egekből mi reánk, hogy a' mi fiaink legyenek ollyanok mint a' nevendékeny Plánták, az ő gyermek korokban, és a' mi leá-

leányink mint a' Templom köveinek hasonlatosságára szépen megfaragott kövek. A' mi tellyes tárházaink szolgáltaffanak szüntelen eleséget: A' mi juhaink ellyenek ezeret, és tiz ezeret a' mi faluinkban. A' mi ökreink legyenek kővérek, a' mi mezeinken ne legyen ellenségnek semmi rablása, sem valami költözés, sem kiáltás a' mi útzainken, hogy bődög népnek nevezettségünk kiknek Istenünk te légy, oh Jehova Jákóbnak Ura! Mikor így megáldasz oh nagy Isten! újéneket éneklünk tenéked; tiz húrú Hegedűvel mondunk tenéked ditsiretet; az te szerelmednek Fiábā és ezt kiáltjuk: Aldott legyen a' Jehova a' mi Istenünk, a' ki megáldott minket minden jókkal, a' ki a' mi vak-merő és kegyetlen ellenfégink előtt nagy és tsudálatos dolgokat tselekedett mi velünk. Tenéked egyedül ki a' mag-

gaf-

gaságban lakozol, és uralkodol a' te Szent Fiaddal, és Szent Lelkeddal adásék örök áldás, országlás, birodalom, és jóság mind örökké; Amen. *Mi Atyánk, &c.*

XI.

A súlyos nyomorúságok alól való meg-szabadításért.

[Zraëlnak Ura, Istené! ki a' Cherubimok között lakozol, ki véghetetlen ditsőfleges tündöklő, világos fényességgel, mint edgy öltözettel környül-vötted magadat; tied az nagyság, az hatalom, ditsőfleg, örökké-valóság és méltóság. Valami a' menyben és a' földön vagy on mind tied: Tied oh Uram az ország, te magasztalod-fel magadot, hogy légy minden Fejedelmeknek felette. A' gazdagság és a' ditsőfleg mind te tied vannak, és te egyedül uralkodol mindeneken. Nintsen oh Uram

az

az Istenek között, olyan mint te, nintsen olyan nagyságos szentség, mint te, nagy felelemmel ditsi-rendő, és tsudálatos dolgoknak tse-lekedője. Te előbben Uram semmi tisztátalan nem mégyen, mert minden te útad igazság, és hamisságot nem tudsz, mert igen jó vagy. Imé Uram mi fergek, porok, hamvak, mindazonáltal iszonyú rettenetes vétkekkel meg-terhelte, és tellyeségesen a' pokolnak fenekéig lenle nyomattatott teremtetett állatid, a' te hatalmasságodnak ditsőséges színe eleiben állottunk.

Meg-vallyuk Uram, hogy nem vagyunk méltók, kikre a' te tisztaságos szemeiddel tekipts kimerő tsupa tiszta igazság vagy, és szentség, mert mi tellyes életünknek rendiben, tellyesek lévén rút utálatos gondolatokkal, te előtted gyakran fertelmes kárhozatos rút, gon-

gondodolatoknak idétlen fattyait szültük; életünket, melyet tenéked kellett volna szentelnünk, meg-motskositottuk, és a' te parantsolatidat ezerni-ezerszer által-hágtuk. Sőt azt érdemlenők hogy nemcsak e' késerves, és siralmas hadak, és pusztítások által rettegtetnél bennünket, hanem hogy ugyan ez kegyelemnek országából, vég-képpen bennünket ki-törölvén, ama' ditsőségnek országátul kit szerzettél a' te szerelmefidnek meg-fosztanál. De oh szerelmes Atyánk! ne vess-el minket a' te haragodban, hanem inkább szabadíts-meg bennünket az mi gonofságinknak büntetésétül, és a' te irgalmasságodnak soksága szerint töröld-el a' mi vétkeinket. Mi hasznod volna Uram benne, hogy minket te teremtetted, ha az Pokolra vetnéd a' mi lelkeinket? és hogy látzanék-meg a' te irgalmasságod

ságod mi hozzánk, ha a' te ortalom
elöl el-vetnél? Oh szerelmes A-
tyánk! Szány-meg minket a' te buz-
gó Atyai szerelmedből, és emlekez-
zél-meg a' te irgalmaságodról, mel-
lyek örökké meg-maradnak. Te
remts mi bennünk tiszta szívet Isten-
és az erős lelket újíts-meg mi ben-
nünk, hogy meg-törődött szíved-
lélekkel, a' mi gonosz életünket si-
rathassuk, a' bűnt, és a' bűnnek ve-
szedelmes útjait el-kerülhessük, és
ez után a' mi életünket a' te kíván-
ságod és törvényed szerint intézhessük.
Ez végre, oh Seregeknek Ura,
ki szereted az igazat, kilátod a' ve-
seket, és a' szívet; a' mi ellenségink-
től, kik el-jöttek hogy el-pusztítsanak
a' te népeidet, szabadíts-meg
bennünket; mert néked jelentettük
meg a' mi igyunket. Tekints-meg
Uram, mert győtrelembé vagyunk,
mert a' mi belső részeink el-epedte-

nek mi bennünk, el-fordult a' mi
szívünk, mert te ellened rugódoz-
tunk, és ezért a' te haragod nem szű-
nik-meg mi rajtunk. Lásd-meg U-
ram és szemlélj meg kívül tseleked-
és igy; mert imé meg-ölettetnek a'
te szent helyeden a' Papok az útzá-
kon a' földön hevernek a' vének a'
gyermekkel edgyütt, és a' mi if-
vaink fegyver miatt hullattanak el,
meg-öltél a' te haragodnak napján,
és nem kedveztél: Edgybe-hívtad,
mint az innep napra, a' mi felelmün-
ket mindenfelől, és meg nem szaba-
dítottunk? a' kiket mi fel-tartot-
unk és neveltünk, az ellenség e-
l-mészlette-meg azokat. Seregeknek
Ura! miért perlesz mi velünk! A-
vagy jónak tetszik-é, hogy meg-
nyomorítsz, hogy a' te kezéd mun-
kát ekképpen meg-utálod, és hogy
a' gonoszoknak tanácsokat jóvá ha-
gyod? Mi nem ugy ítélj te, oh I-
sten!

sten! mint az ember! Vallyön s mi
kor gyarlóságból vétkezünk, elfed-
ben tartod-é, és a' mi álnokságink-
tól nem tisztítasz-é-meg bennün-
ket? Élégedgyél-meg Uram az mi
gyalázatunkal, éstekints-meg a' mi
nyomoruságinkat. Ne újitsd-meg
a' te haragódnak bizonyosságát mi
rajtunk, és ne öregbitsd-meg az te
bósfzú-állásodat mi ellenünk, mel-
lyek mint edgy külömb seregek-
minket ostromlanak; sőt inkább kö-
nyörülly mi rajtunk, mert te be-
biztunk. légy minékünk óltalma-
zónk minden napon, és szabadi-
tónk a' szorongattatásnak idején. A'
te ítéletednek zendülésének szava-
elótt fűsanak-el a' népek, és a' te di-
tóséged előtt a' pogányok oszlat-
tassanak-el. Fordítsad a' mi gyalá-
zatunkat az ő fejekre, és adgyad ő-
ket praedára a' rabságnak földében,
és el ne töröld az ő hamisságokat, és

az ő bűnök a' te ortsád elől el ne tö-
röltessek. Minket pediglen, a' mi-
képpen ennek-előtte, sok irgalmas-
ságoddal és kegyelmességeddel vót
el vót környül, úgy ennek utánna-
gy vég y környül azonokkal, hadd
átsék és tessék-meg a' te jó-vóltod
mi rajtunk, a' te szerelmed had fén-
nyek a' Dávidnak házán. Oh édes
Atyánk! mások biznak az ő szeke-
rekben, biznak az ő lovokban, és di-
sekednek az ő karjokban; de mi a'
mi reménségünket tsak te benned
helyheztettyük; tsak te reád néz-
nek a' mi szemeink: mert kösziklánk
erős tornyunk és erős kő-bástyánk
vagy minékünk. Te vagy mi Sza-
badítónk és a' mi életünknek ke-
gyes meg-ajándékozója. Add-meg
azért mind a' mi lelkünkre s' mind
a' mi testünkre nézendő szükséges
áldomáldat: és midőn e' múlandó
száraztalán életnek pállya-futását

el-végezzük, fogadgy-bé minket a
te örökké való országodban, az ho-
lott a' le-telepedett Patriárákka-
Abrahámmal, Isákkal, Jákóbbal, és
több Szentekkel, vég nélkül lakha-
sunk, és lelki örömmel ezt kiálthas-
suk: Szent, Szent, Szent a' Seregek
nek Ura és Istene! tellyes menny és
a föld az ő ditsiretivel, Amen. *Mi*

Atyánk, &c.

XII.

*Az Isten ortzájának és eskü-
vésséi töltigéretinek hozzánk való
fordittatásáért.*

Szent Ur Isten, mi remenségünk
nek és a' mi életünknek meg-tar-
tó Ura! Ki a' szűkölködő alázato-
sokat fzereted, és a' gyászoló szegé-
nyeket fel-magasztalod; Ki az álno-
kok gondolattokat semmivé téfzed,
hogy semmit véghez az ő kezekkel
ne vihesse: Ki meg fogod a' ből-
tseket az ő tsalárdtságokba, hogy

mi

minden tanátsok azoknak kik te
ellened tusakodnak haszontalanok
legyenek: Ki meg-szabadítod az
tiédet az istenteleneknek fegyve-
rétől és a' szűkölködőt a' kegyetlen-
nek kezéből. Te elődben jöttünk oh
mi Urunk és mi Istenünk! legyenek
azért figyelmetesek a' te füleid a' mi
könyörgésünknek befzedére. Mert
imé Uram gyalázatban forog a' mi
ditsőségünk, és a' kik hamiságot
keresnek el akarnak bennünket ta-
podni. A' nyomorúságoknak ed-
gyik mélysége a' másikat követi mi
rajtunk, és a' te haragodnak áradási,
által-mentenek mi rajtunk. Oh mi
erősségünk! miért járunk gyász-ru-
hában, midőn a' mi ellenségink há-
borgatnak bennünket? Tégedet vá-
sunk, sies azért mi hozzánk, mert
te vagy a' mi ortzánknek meg-sza-
badító Istene! Oh Uram! sok ideje
vayon már hogy kiáltunk, és nem

halgatfz-meg, hogy untatunk tégedet, az emberek között való törvénytelen hatalomért, és nem szabadítasz-meg. Miért hagyod néznünk oh mi igazságunk! az hamis-ságot? és miért nézettetd mi velünk, a nyomorgattatást? A' ragadozás, és az hatalom miért vagyon mi előttünk? és miért engedted oh Uram, hogy fel-támadtak a' Pogányok. a' kegyetlen és vak-merő nemzetség, hogy el-foglallya az ő nem hajlékait. Oh melly rettenetes és iszonyú nemzetség ez! kiknek lovok gyorsabbak a' párdutznál, és kegyetlenbek az estve járó éh farkasoknál; kiknek lovagjok sok, és az ő lovagjok mezfizűnven jöven, gyorsan repülnek, mint a' dögresiető Sas-kefelyű: Hasonlatos ezeknek ábrázattyok a' Nap-keleti száraztó szélhez, és sok számtalan rabot gyűjt, mint a' fővenyet. Ez nép, nagy

Isten

Isten! a' Királyokat neveti, és a' Fejedelmek ő néki tsúfságok: minden erősséget meg-nevet, töltést tsinál az ellen, és meg-vészi azt. Oh mi reménségünknek Istene! avagy nem öröktül-fogva való vagy-é te? és nem vagy-é a' te Szenteidnek erőssége? Tisztábbak a' te szemeid, hogy nem mint a' gonoszságra nézhetnél, és az embernek nyomorgatását nem nézheted. Miért tekintesz tehát az hitetlenekre? és el-halgatod, mikor az istentelen el-nyeli ő nálánál igazbat? Kérünk annak-okaért tégedet, oh Jákóbnak őrizője! hogy a' te munkádat az ő esztendejének közepette elevenits meg, az ő esztendejének idejében jelents-meg irgalmaisságot, és a' te haragodban a' te jö-voltodról emlékeztél-meg. Tapodd-meg a' földet a' te haragodban, és büföltodban tsé-pellyed-meg a' Pogányokat. Tá-

D s madgy.

madgy-ki, oh Uram! a'te népednek
 izabadtására, a'te Christufoddal, és
 ronts-meg a' Főt az hitetlennek há-
 zában. Verd-által a' te fegyvered-
 del az ő feregeknek fejét, a' kik mint
 a' forgó szél ugy támadtanak a' mi
 veszedelmünk re. Ki Uram régenten
 a' te lovaiddal meg-tapodtad a'ten-
 gert és a' mélységes vizeknek raká-
 sát: ugy mostan-is mutatd-meg az
 te igyed mellett a' te hatalmaságo-
 dat, hogy láthassuk a'te győzedel-
 medet, és énekelhesünk tenéked
 hálá-adó ditsireteket, vigaság tévő
 fizeszámokban. Oh mi vigasztalá-
 sunknak Istene! biztat-is minket, a'
 mi lelkünk, a'te jó-vóltoddal, mert
 jól tudgyuk, hogy el-vészted a' mi ál-
 nokságinkat, és a'te örökségednek
 maradékának gonofságát el-hal-
 gatod. Nem mind örökké tartod-
 meg a'te haragodat, és nem mind
 éltiglen feddődöl mi velünk, mert
 győ-

gyönyörködöl az irgalmaságban;
 hanem hozzánk térvén meg-kö-
 nyörül sz mi rajtunk, el-tapodod az
 mi álnokságinkat, és a'tengernek
 mélységes örvényébe veted mindē
 bűneinket. Nyilván meg-mutatod
 Jákóbnak tött fogadásodat és Abra-
 hámnak ígért irgalmaságodat,
 melyet esküvéssel fogadtál vála az
 régi időbē. Így tselekedgyél mi ve-
 lünk, oh mi Istenünk, édes Atyánk!
 Fiadért az Ur Jესusért, kiben minē-
 künk mindeneket meg-ígértel, és
 parantsoltad-is, hogy ekképpen
 könyörögiünk: *Mi Atyánk. &c.*

XIII.

*A mi ékeségünknek és ditsősé-
 günknek helyre való állatta-
 tásáért.*

MEnynek, Földnek hatalmas te-
 remtő Istene! Ki lakozol az Iz-
 raélnek ditsireti között. Te előtted
 artzall le-borulnak a' földnek Kirá-
 lyi.

lyi, és minden pogány népek szólnak tenéked. Hirdetik Uram az Egek, a' te tsudálatos dolgodat, és a' te igaz mondásodat a' Szentek gyülekezetiben. Nintsen sohul is te hozzád hasonló Isten, és olyan hatalmas mint te, az emberek fiai között. Te uralkodol a' tengernek kevelységén, mikor az ő hajjai felemelkednek, te enyhited meg azokat. Tied az Egek, tied a' föld, és ez világot minden benne valókkal te fundálad. Tenéked Uram a' te karod hatalmas, és a' te job-karod mind örökké fel magasztaltatott. Az igazság és az ítélet a' te székednek helye, a' kegyelem és a' tökéletesség jár a' te ortsád előtt. Oh Urá, mi erőnknek ékeségelkitől származik az áldás magas menyországból, a' te széked előtt ohajtva várjuk a' te segedelmedet. Könyörülj Uram mi rajtunk, mert te hozzád kiáltunk

min.

minden napon, és vidámits-meg az te szolgálidnak lelkeket, mert a' mi lelkünket te hozzád emeltük-fel. Lásd-meg Uram a' te el epedett népednek nyomorúságát, halgass-meg az ő panaszszát, keserüld-meg kiáltását; és az ő gyalázattját ne felejtsd-el. Imé Uram, a' mi örökségünk szállott a' kívül valókra, és az mi házaink az idegenekre. A' mi nyakunkon uralkodók miatt háborúságot szenvedünk, fáradozunk, és nintsen nyúgodalmunk. Oh édes Atyánk! meg-fizűnt a' mi szívünknek öröme, és siralomra fordult a' mi vigaságunk. El-esett a' mi fejünknek ékes coronája. Jaj minékünk! mert igen vétkeztünk. Megvallyuk, oh mi jó Istenünk! hogy a' mi álnokságink téfsnek ellenünk tanubizonyságot, hogy vétkeztünk te ellened, és hogy a' mi álnokságink el-áradtanak te ellened. De, oh Izra-

D 7

élnék

élnek reménsége! te vagy minékünk meg-tartónk a' nyomorúságoknak idején, és te egyedül tartatsz-meg minket. Te Uram mind örökké meg-maradsz, és a' te ülszéked örökké állandó. Miért felekeznel hát el mi rólunk? és miért hadnál el minket fok ideiglen? Miért lennél olyan mint a' meg-fáradott férfiú, és mint az hatalmas, ki minket meg nem tarthatna? Te Uram mi közöttünk vagy, és a' te Nevedről neveztetünk, ne hadgy-el azért bennünket. Ne vess-meg valóba a' te haragodban a' Judát, és a' Siont ne utállya-meg a' te lelked. Miért vertél-meg minket, és semmi orvosságunk nintsen? vártuk a' békességet, és semmi békeség nem volt, és a' gyógyulásnak idejét; és imé fejelem! Oh Uram! ne vess-meg minket a' te Nevedért, ne vess-meg a' te ditsősségednek székít. Emlkezzél-meg,

meg, és ne tedd heába valóvá az te mi velünk tött frigyedet, ne vegyen az halandó ember hatalmat te rajtad. Avagy nem te vagy-e a' mi Urunk Istenünk? és nem te benned bizunk-e? holot te tselekedted ezeket. Téríts-meg Urā minket te hozzád, és meg-térünk, éppits fela mi napjainkat, mint vólt a' régi időben. Legelteffed a' te népedet a' te veszfőzödel, és a' te örökségednek feregít, melly az erdőkön széllyel lakozik. Legelteffének (a' Básaának mezején) a' mi Országunknak Városiban, és a' Gileádon, mint a' régi időben, hogy hirdessük a' te ditsiretedet az Sion leányának kapuibán, és örüllünk a' te meg-szabadításodban, Légy, oh mi Istenünk! a' meg-nyomorítottoknak felmagasztalás, és idejekorán való segítség a' nyomorúságban esteknek: és biznak te benned, a' kik isméri a' te Neved, mert el

el nem hagyod azokat, kik tégedet Uram keresnek. Térjenek az hitetlenek a' földbe, és mindē népek, kik el-felelkeznek te rólad, és a' tégedet kereső szegény ne maradgyó mind örökké feledékenységekben, és a' nyomorultaknak reménségek ne veszfzen-el mind örökké. Halgass meg minket mi reménségünknek Istene, a' te Fiadért a' mi Idvezítő JESUS Christusunkért, a' ki minket így tanított könyörögni: *Mi Atyánk &c.*

XIV.

A nyomorúságnak Egyiptomából való boldog ki szabadulása.

Igen igaz, igen Sz. és igen hatalmas Isten! a' nyomorúságba vettetett lélek, és a' meg-törődött szív kiált tégedet; mert Urā noha nagy vagy te, mindazáltal a' te kitsin öröksegedet nem utáld meg; noha ditsőséges vagy, de még-is a' nyomorult-

tat,

tat, az el estet nem kerülöd el. Hajts alá azért a' te egeidet, nyisd meg a' te füleidet, és légy figyelmetes a' mi könyörgésünkre. Imé, szerelmes Atyánk! az istentelen ki-nyújtotta az ő karját te ellened, és meg-keményítvén önön magát a' mindenható ellen, üldözi a' szegényt, és az nyomorultat kefergeti, és nem veszi észébe, hogy azokat te magadnak választottad. De te Uram mi Királyunk, mi örömünk, és a' mi fejünknek ékes Coronája! mutasd meg a' te ortszádnak világát mi rajtunk, és a' te ségedelmeddel légy jelen mi velünk, mert te szolgaid vagyunk mi, te népeid, te örökséged, és a' te legeltetésednek juhaid. El-felelkeznéle azért Isten a' te kezédnek munkáitól? nem viselnél-é gondot a' te fiadról? és a' te szolgádat nem óltalmaznád é meg? a' te örökségedet el hadnád-é, és a' te juhaidat, kit az Ur

Jesús

Jesus vérén meg-váltottál, az ördítő
 oroszlanoknak praedájul adnád-é?
 Ne tselekedgyed, oh édes jó gond-
 viselő Istenünk! mert jobb a' te ke-
 zedben esni, mint az ember kezébe,
 mivel hog' a' te irgalmaságod nagy
 és a' te szerelmed meg-bánás nélkül
 való. Miért hadnál hát el bennün-
 ket? lám vadnak, oh Uram! tené-
 ked szemeid, a' mellyekkel vigyáz-
 hatsz mi reánk; vadnak kegyelmes
 füleid, a' mellyekkel meg-hálgat-
 hatsz. Te azért nagy Isten! a' ki a' te
 Népednek, a' te Izraelednek Egyi-
 ptomban lévő nyomorúságát meg-
 szántad, és az ő nagy igáját meg-ke-
 ferülvén, meg-szabadítottad! úgy a'
 te Ecclesiádat is. a' melly immár
 majd utolsó romlásához közelge-
 tett, az ő ellenségi ellen szabadítsd
 meg. Avagy édes Atyánk volt-é E-
 gyiptomban nagyobb kegyetlen-
 ségben a' te néped, mint a' mellyek-
 ben

ben mi vagyunk? A' Pharaoh in-
 káb meg keményítette-é az ő szívet
 te ellened, mint a' meg-esküdt el-
 lenségünk? Nem bizonyára! mert
 elég volt Urā a' Pharaohnak, hogy
 a' te szolgádat a' Mojsést és Aront e-
 köle el-űzhesse: de imé a' mi ellensé-
 gink szüntelen szomjuhozzák a' mi
 véreinket; nem kedveznek a' mi if-
 fiainknak, és a' véneket lábok alá le-
 tapodgyák. Annak-okaért oh min-
 denható Isten! kinek kezébe vagyő
 az erő, mutasd meg a' Pogányokon
 a' te ítéletedet, mint régenten Pha-
 rahon, Manassesen, Nabugodonoz-
 zoron; és ne engedgyed, hogy a' te
 Méltóságodnak helye a' Sion el-
 pusztittassék; a' te nevedről nevez-
 tetett Keresztyénység el-töröltesse:
 sőt a' mi nagyobb, a' te Tiszteleted
 mi közzülünk ki irtatassék; hanem
 inkább a' mi nyomorult édes Atyánk
 fiainak sűrű kiáltási, mint az jó illa-

tu fűlt a' fellegeket járják-meg, az szép egeket hógasák-meg, és az menyországnak kapuin erdő-szakot vévén, tégedet a' fegedelemre hívjanak ala, Oh Uram ne dugd hát béd a' te fűleidet, hanem a' raboknak főhászkodása, az ártatlan vérnek kiöntatása inditson tégedet a' boszszú-állásra. Lám nagy Isten, te vagy az egész földnek Ura, és te nálad vagy minden hatalom: Ronts meg azért azokat, a' kik ő hatalmokkal gonoszul élvén, te ellened fel fuvalkodtanak kevélyen.

Te Uram az Ezechiásnak, Juda Királyának idejében, el-küldötted a' te Sz. Angyalodat, a' ki a' Senacheribnek tábora közzülel-veztet száz nyoltzvan ezereket; ugy mostan is édes Istenünk, küld-el mi előttünk az te jó Angyalodat, az ki a' te kardnak nagyságával, rettentse-el a' Pogányokat, és azokat a' kik káromlással

lással te ellened őszve-gyűlekeztenek, szélezd-el. Ne állyanak-meg a' te szemeid előtt a' kevélyek, és a' vér szopó álnokságnak embereit ne szenvedgyed el. Itéld-meg őket, hogy az ő tanácsokban tsalátkozzanak-meg; és az ő hamisságoknak fokságáért ved-el őket, mert Uram engedetlenné te ellened. A' te népedet pedig len a' nyomoruságnak Egyiptomából szabadíts-meg, és az Canahannak virágzó, békeséges és boldog földére telepíts-meg, az holott egyedül a' te igaz tiszteletedet, szível lélekkel szerethesék, az Egyiptomnak hagymáit, és bűdös utálatosságit meg-utálhassák, és tégedet hittel magokhoz kaptsolván, háláadással ditsirhessenek. Oh mi idveségünknek Páisa nagy Isten! tarts-meg mi közöttünk a' te Anyaszent-egyházadnak veteményes kertét, és a' tiédnek itt ez földön adgy oly állan-

lando és virágzó bődögságot, az
melly a'te Anyafentegyházadnak,
az Jésus Christushnak edgyetlen egy
Jegyesének, e világban való életre-
és a' jövendőbéli orizágnak keresé-
sére hasznos lehessen. Szorongasd-
meg azoknak sziveket, a'te erős lel-
kessel, és erőltits-meg őket, hogy
az Asmodæushnak, és az gonosz em-
bereknek irigységek és hamisságok
ellen, az kifirtetnek idején lelkekbé
és hitekben el ne tsüggedgyenek.
Tedd őket a' mennyei Paraditsom-
nak jó illatozó plántáivá, hogy ke-
gyességeknek, szelidségnek, és minden
jóságos tselekedeteknek szagaival
tellyesék lévén, a' bűnőknek bűdös-
ségeit el kerülhessék. hogy így igaz-
ságban tisztelven tégedet ebben ez
világba, végre osztán a' fényes meny-
országban, örökké való jókkal te tö-
led meg-gazdagittassanak, Amen,
Mi Atyánk, &c.

X V.

*Az Iste el-oszlattatott népének
hozávaló hozatlatásáért.*

MAgas meny-országban, Királyi
ditsósleggel uralkodó. Sz. Ur
Isten, a' mi Atyáinknak az te örök-
ségednek az Izraélnek Istene, az ég-
nek, a' földnek, és a' vizeknek terem-
tő Ura! Ki a' szomjú lelket meg-ön-
tőzöd, és az szomorú szívet örömel-
bé-töltöd. Meg-tudhatatlanok U-
ram a'te ítéletid, és végére mehetet-
lenek a'te útaid: Te ítéled meg e vi-
lágot igazságba és a' népeknek tör-
vényt mondasz tökéletességben. I-
gaz vagy Uram te, és minden tsele-
kedeted igazság, és tiszta vagy mi-
toron ítélsz. Mi pedig haszontalan
teremtett-állatok, az bűnös Adám-
nak bűnös maradéki, minden órá-
ban és minden szem-pillantásban
gonofságot tselekezünk, tégedet
meg-szomorítunk, és az mi bünte-
tésünk.

tesünkre ugyan le húzunk. Nemzetnétek-is, onnét-is öszve-gyűtselekekszűk az jót, az kit te szerettelek és bé-szállitlak az ti örökség-hanem a' gonoszt, az kit gyűlöl a' tettekben. Annak-okáért, oh Uram! lelked. Az mi gonofságink miatt ne ály távoly mi tőlünk. és ne rejsmeg-nehezedett Uram az te kezeddel magadat kellete korán, a' mi nyomi rajtunk, és az te ostorodnak fűl moruságinkban. Ne engedgyed, lyát immár nem szenvedhettyűk: hogy az hitetlen háborgással az szevettettünk az te haragodban ragényt, és az kevély dítsekedgyék az gadományra, gyalázatra. fogságra az ő gondolatának kívánságában. és halálra: mert meg-érdemlettűk. Ne hadd, hogy az hitetlen szemtemind ezeket. De, oh feregeknek lenül az ő szivében ezt kiáltsa: Elstene! sők és végére mehetetlen a' teletkezett az Isten! el-fordította az ígéretnednek bővsége, ebben annak börtönját, és nem láttya-meg eze-okáért bizván, járulunk te hozzád ket! Sőt mi Urunk és mi Istenünk, és kérünk tégedet az Ur Jesusért, kelly-fel, emeld-fel az te kezeidet, emlekezzél-meg a' te fogadásodról onts-meg az te ellenségedet, és ne mellyet töttél minékünk amaz teletkezzél-el az szegénynek siralkedveséd az Mojsés által, ezt mondván: Ti vétkeztek én ellenem, én peatott, Isten, a' szegény, annak okádig el-széleseztelek titeket; de midőrt légy ő néki kegyelmes segítője. meg-térendetek én hozzám, és a' Kivált-képpen pedig. oh mi remén én parantsolatimban járandotok nyűnk! gyűjts-öszve az Jákóbnak ha szintén az égnek utolsó szélire lemaradékát, az mi édes fogságra el-

vitetett atyánk-fiait, és add-meg ő-
 nekik az ő szerelmefeket; add-meg
 szivek szakadva váró bődög álla-
 pattyokat, a' miképpen annak-előt-
 te kegyelmessen tselekedtél volt ő-
 vélek. Efsék-meg a' te szived a' te né-
 peden, ki a' te Nevedről neveztetik,
 és a' te édes Izraeledről; a' kit első
 szülöttednek neveztl, kegyelmezz-
 meg. Ald-meg Uram a' mi Várasin-
 kat, Várainkat, Faluinkat, és a' te A-
 nyaszentegyházadat, a' te nyúgo-
 dalmodnak helyét. A' te Sionodat
 töltsed-bé a' te kegyelmeiségeddel,
 és a' te beszédednek édessege, gyö-
 nyörése, zengjen a' te neped kö-
 zött, A' te jó-vóltodnak bizonysa-
 gát küldgyed el mi hozzánk, és te
 magadat, mutassad kegyelmessen a'
 tégedet várókhöz. Azokra a' mi édes
 Atyánkfiakra is vigyázz, nagy Isten
 a' kik az ő hájlekokban nyomor-
 ságot, üldözést és kergetést szenved-
 nek,

nek, a' vér-fizopó hamisságnak em-
 berétől, azokat a' te felelmedben, a'
 te szeretetedben mind végiglen tar-
 tsad-meg: Tedd őket az Ur Jესus-
 nak mennyei örökségévé, tedd lel-
 ki vitézévé, és a' lelki Jerusálemnek
 Polgár társaivá, hogy ne tsügged-
 gyenek-el a' nyomoruságokba, ha-
 nem az ő Uroknak a' Christusnak
 erejével meg-erössítettén, e' világ-
 ban ő érette minden gyalázatot, sőt
 még halált-is el-szenvedni, kéznek
 legyenek. Vigasztaljad őket a' te ke-
 gyelmednek biztató beszédével, és
 erőssítsd a' te hatalmadnak erőssé-
 gével, hogy minden ellenségeken
 győzedelmeskedhessenek, és jöven-
 dőben te tőled amaz örökké való
 Martyromoknak Coronáját el-vé-
 vén, a' mennyei örömben bé-vitet-
 tessenek, Amen. *Mi Atyánk, &c.*

XVI.

*Az Isten job-kezének rajtunk-
való fel-magasztalásáért.*

JEhová ditsőséges nagy Isten! Ki-
nek tsak egyedül vagy on halha-
tatlanságod, és lakozol hozzád me-
hetetlen világosságban, ki a' fetét-
ségnek titkait világra hozod és a'
szíveknek tanátsait megjelented. Te
vagy az az Isten, ki meg-elevenited
az alázatos szívű embernek lelkét,
és meg-éleszted a' töredelmeknek
szíveket. A' te szabadtatásod: Uram,
mind örökké való, és a' te igazsá-
god soha el nem romol; mert ki-
gyomlálod a' földről azoknak em-
lekezeteket, kik gonoszt tselekez-
nek: de meg-szabadítod azoknak
lelkeket az haláltúl; a' kik a' te ir-
galmafságodban biznak: Mi, Uram
szegény meg-törődött szívű embe-
rek, bizunk a' te irgalmafságodban,
és

és kiáltunk éjel nappal te hozzád,
de te nem felelsz-meg minékünk.
El-vetettél és meg-utáltál, oh Urá!
minket és meg-haragudtál a' mi fel-
kent Fejedelmünk ellen: Fel bon-
tottad a' te Szolgáddal tölt szövet-
ségedet, és a' Földre vetvén meg-
gyaláztad a' mi Coronánkat. El-
rontottad a' mi kő falainkat, és min-
den mi erősséginket a' földre le hán-
tad. Minden úton járók sákmányt
vetettek mi bennünk, és a' mi szom-
szédink előtt gyalázatosfokká löt-
tünk. Fel-magasztaltad Isten a' mi
ellenséginknek job-kezeket, és meg-
vidámttottad minden mi gonosz
akaróinkat. A' mi fegyverinknek
élit ki-vontad, és minden bátorsá-
gunkat el-vőtted az hadban, El-tör-
lőtted a' mi fenyegetésünket, és a' mi
Királyi-székünket a' földre le-ron-
todtad. Oh Uram! meddiglen rej-
ted-el te magadat mi tőlünk mind
és

örökké? és meddig ég a' te haragod mint a' tűz? Hol vadnak nagy Isten a' te élébbeni irgalmaságid, mellyeket esküvéssel fogadtál az mi Atyáinknak? Emlekezzél-meg kérünk, a' te Szolgaidnak gyalázatyokról, és lád-meg hogy sok népeknek gyalázattyokat hordozzuk a' mi kebeleinkben. Térj hozzánk Uram, meddig leszen a' te haragod? és légy kegyelmes a' te Szolgaidhoz. Miért rejtenéd-el, édes Atyánk a' te ortzádat mi előlünk? és miért fanyargatnál minket mint ellenségit? Vallyon s' nem lengedező falevelet gyötrefz-e? avagy nem az meg-fáradott pozdoját üldöződ-e? hogy mi ellenünk ennyi sok nyomoruságokat rendeltél, és azt tselekedted, hogy gyermekségünktől-fogva való-vétkeinknek büntetését örökségül bírnók. Vétkeztünk és álnokságot tselekedtünk; de mit

tsele-

tselekedhetnénk te veled, oh embereknek őrizője! Szerelmes Istenünk, nem a' mi igazságunknak bizodalmban vettyük elődbe az mi Könörgésünket, hanem a' te nagy irgalmaságodban való bizodalomban, ne késsel azért a' te segédelmekkel. Tölts-bé a' te jó-vóltoddal minden napon, és vidámits-meg minket a' mi nyomoruságainak napjai után, és az esztendők után, a' mellyekben láttunk nyomoruságot. Láttassék-meg a' te Szolgaidban a' te tsuda dolgod, és a' te ditsőffeged azoknak fiaiban. Annak felette, oh mi jó gond-vifelő Istenünk! a' te több áldásid között terjezd-ki a' te irgalmaságodat a' mi Kegyes Feszedelmünkre, és a' te igyednek forgatására öter erőffits-meg, nézd-meg Urá az ő szívét valóban. Imé a' te Dávidoddal az hozzád való nagy búzgóság, fegy-

E4

vert

vertfogatott ő véle, hogy illy ekte-
len állapattal is az hatalmas orosz-
lányoknak, és kegyetlen ordító
medvéknek ellenek meñyen, hogy
a' te el-rémült és el-ragadtatott sze-
gény bárányidat torkokból ki-ra-
gadgya. Latod, oh jó nagy Isten!
mind kotzkára hánták a' te buzgó
Szenteid szent Tiszteleted mellett
minden szereñtséjeket. Imé te Moj-
sesid és Aronid-is, a' Joseph öröksé-
gének romlásán való keferűségek-
ben ugyan el-epedtek, és talpon ál-
ván te előtted, kezeket nagy erővel
fel-emelték, hiteknek könyőkeit
erőssen meg-vetvén az Ur Jésumban.

Oh mennyen-bé hát, és inditson
fel, Izraélnek Istene, a' te öröksé-
gednek szívek szakadva való sürű
rád kiáltása! és a' ki régenten Jo-
suénak az örökül bírandó Canahán
földének még küszöbában ki-vont
törrel magadat meg-jelentéd, Oh
je-

jents-meg mostan-is te magadat!
és el-rémül az ellenség. Oh kelly-
fel! és el-hulván a' földre le-esnek
a' te iriggyid. Oh ne maradgy már
közte, Jehovah Seregeknek győz-
hetetlen Fejedelme, hanem állj mi
mellénk. Légy a' mi Seregeinknek
Hadnagya, te adgy szívet és bátor-
ságot a' mi Vitézinknek, te erőssít-
meg az ő derekokat; hogy őt ő köz-
zúlók el-kergeffen százat, száz pe-
dig, (a' mint meg igírted) tiz eze-
ret: edgy úton jőjön az ellenség, de
meg-űzettetvén száz úton szalad-
gyon-el, mert nem nehéz néked ke-
vés avagy sok által is meg-tartani,
Nembizhatunk mi a' mi kéz ivünk-
ben, sem a' mi erős karjainkban;
sem a' mi fegyverünk minket meg-
nem-szabadít; hanem tsak egyedől
te vagy a' Szabadító. Szabadíts-
meg azért, oh Uram nagy Isten!
imé többire édes Atyánk, tsak mint

Es

edgy

edgy Táská, edgy Paritya, és edgy kis Kővetske, a' mikkel a' nagy Go. láthokkal mi ellenséginket szembe megyünk. Sokan biznak az ő erejekben, de mi benned seregeknek győzhetetlen Ura! kit ők gyalázzattal illettek: Ők reménségeket vetik az ő hűsből álló karjokban, de mi a' te hatalmaságodnak karjaiban, oh ditsőféles Király! ők az ő Záfzójokat fel-emelték az ő Bálványoknak nevében; de mi a' te Nevében, oh győzedelmes Fejedelem! Mutasd-meg, azért a' te nagy erődöt e' mi nagy erőtlenségünkben, hadd tudgya-meg az egész Föld, hogy nem Fegyver. és Dárda által tartasz-meg te Uram! Most Ur Isten, most fordítsd-el, (szintén ideje) a' gyalázzatot: a' te Izraëledtől, hadd legyen nyilván a' mi szemcink láttára, szegény Szolgaidnak

nak igaz, szent tiszteleted mellett reméntelen sok késerves háborgatásokért való bosztü-állásod; Jö-jön-ki a' te ortzád elől az ítélet! és a' te szemeid láttanak igazat. Mutasd-meg, a' te tsudálatos irgalmaságodat, és szabadíts-meg a' te benned bizókat azóktól, kik a' te Jóbod ellen fel-támadtak. Órizz meg minket, mint a' te szemeidnek fényét, és óltalmaz-meg minket a' te szárnyaidd alatt; ne vegyenek mi rajtunk erőt e' világnak emberi, kiknek részek e' földön vagyon, és kiknek hasokat be-töltötted gazdagsággal. Halgass-meg minket, oh mi Istenünk. a' te Fiadért, az Ur Jesusért, AMEN.

Mi Atyánk, ki vagy

És.

XVII.

*Az Ur jó-voltának szívesen
való kívánásáért a' nyomor-
rultakhoz.*

NAgy tanátsú és nagy tselekede-
tű Isten, ki vagy egyedül hada-
közó Ur. és ki felelemmel minde-
nek felett tiszteltetel. Te vagy az
az Ur, ki az erőseknek karjokat
meg-rontod, és a' fel-fuvalkodott
szívnek keménységét semmivé té-
szed. Mi bűnös haszonta^aan terem-
tésid, a' nyomorúságoknak és ke-
serves üldöztetéseknek mélységei-
ből a' te segítségedet ohajtyuk, és
Kivánnyük. De, oh igazságnak I-
stene! miképpen szóllyunk te veled
mert a' mi lelkeink meg-terheltet-
tenek keserűséggel, és a' te sebes
nyilaid által-járván, meg-sebesítet-
tek a' mi szíveinket. Mi vagyunk
Uram a' sanyarúság látott emberek,
a' te

a' te haragodnak veszfzeje miatt, ki-
ket bűneinkért érdemünk szerint,
oh mit régtől fogva ostorozol! ősz-
ve köttetett Isten a' te kezed által a'
mi álnokságunknak igája. és őszve-
fonattatván bé-vettetett a' mi nya-
kainkban, mellyek a' földiglen alá-
görbesztették és nyomták a' mi lel-
keinket. Innen vagy, hogy gyű-
lést töttél mi ellenünk, hogy meg-
rontanál, és hogy a' mi erős vitézin-
ket meg-tapodnád: sőt bizonyára,
el-érkezett mi ellenünk a' te itéle-
ted, és a' te kezed meg-nehezedett
mi rajtunk. Erőt vött mi rajtunk a'
mi ellenségünk, és minden kémél-
lés nélkül őszve-rontotta a' mi tson-
tainkat, el-vesztette minden hajlé-
kunkat, le-tötte erőflegünket, és a'
földre hányván meg-rutította a' mi
Országunkat. Oh Uram! bé-tölt a'
mi szívünk keserűséggel, és a' mi lel-
künk el-távozott a' békeségtől. Nin-

tsen a' ki vigalztalast nyujtson a' mi
 lelkeinknek, mert ellened rugo-
 doztunk. De oh szerezemes Atyánk!
 az egiqlen vagyon a' te irgalmasa-
 god, es a' te igaz mondafođ a' felho-
 kig; tekints azert kegyelmiessen mi
 reánk. Te, Isten, jo- akarattal vol-
 tal a' te földedhez, az Jakobot a' fog-
 sagbúl meg-fzabaditottad, az o al-
 noksagát meg-engedted: Legy U-
 ram mi hozzánk-is jo-akarattal, es
 a' mi ellenségünknek régtól fogva
 való siralmas újdözésétől szabadits-
 meg a' mi lelkeinket. Terj-meg mi
 hozzánk, es szálljon le ellenünk va-
 ló haragod. Avagy mind örökké
 haragföf-é mi ellenünk? es a' te ha-
 ragodat meg-tartanád-é mind ör-
 örké? Avagy nem elevenitesz-é
 meg minket ismét? hogy e' nép te
 benned örvendezzen. Mutasd-meg
 Uram minékünk a' te irgalmasa-
 godat, es a' te szabaditalodat ad-
 gyad

gyad minékünk. Ugyan-is Uram,
 mi haszontalan földnek fergei, nem
 tudunk egyebüvé futni, hanem tsak
 egyedül te hozzád: mert haszonta-
 lan az emberi segítség, es a' romla-
 dozott nád-fzáll, mellyhez a' ki tá-
 maszkodik, bé mégyen az o kezébe
 es meg-sérti azt. Annak okaért meg-
 vetvén minden emberi segítséget,
 a' te job-kezedben keresünk a' mi e-
 rőségünket, a' te kegyelmedben a'
 mi meg-óltalmaztatálunkat. Meg-
 vallyuk, édes Atyánk, hogy mektat-
 lanbak vagyunk mi magunkban.
 hogy nem mint kik te előtted meg-
 állunk, es tégedet a' segedelemért
 meg-keresünk, mert a' mi alnoksá-
 gunk kö-fal gyanant fel-nöttek mi
 mellettünk, a' kik szakadást es hasá-
 dást töttek, te közötted es mi kö-
 zöttünk, meg-homályosodott a' mi
 értelmünk, el-fordúlt a' mi akara-
 tunk, es minden mi külső belső ér-
 zé-

zékenységeink gonofzságra, istentelenségre hajlottanak: mindazáltal bizunk erőssen a' te irgalmasságodban, mert tudgyuk, hogy ditselkedik az irgalmasság az ítélet ellen. Te Uram esküvéffelfogadtad, hogy nem gyönyörködöl a' bűnös embernek halálában, hanem inkább az ő meg-téréseben: Kérünk anna-
 okáért tégedet, ne nézz minket a' mi bűneinkben, hanem inkább nézz minket a' te szerelmednek Fiában az Ur Jéhusban; kit mi érettünk ingyen való szerelmedből halálra adtál. Vetkeztes-le minket a' bűnnek utálatos ruhájából, és; öltöztets-fel minket az ő szentségének és igazságának tisztaságos köntösében. Kedvellyed az ő egyféri elégséges áldozattyát, és; azért tégy minden kívánt lelki és testi jokat mi velünk. Ez fejedelmes nyomorúságos allap-
 tunkban pedig oh nagy Ur Isten,
 légy

légy minékünk erős bástyánk, légy kellete korán-való segítésünk, és ne engedgyed a' te Gerlitzédnek lelkét a' fene vadaknak el-szaggatni, hanem kelly-fel Izraelnek őrizője, vedd kezédben a' te ítéletednek éles fegyverét, és a' Pogányok ellen őltalmazd-meg a' te ditsősségedet hatalmason, és vess horgot azoknak orrokba kik a' te Jegyefednek vezésére el-szánt szándékkal igyekeznek. Fogd-meg erős Isten őket az ő álnokságokban, bolondíts-meg az ő tanátsokban, és az ő fel-fuvalkodott sziveket szégyen vallással rettents-meg. Ellenben a' te Felkentednek a' mi kegyelmes Fejedelmünknek, ki a' te ditsősséged mellett, a' te Ecclesiád mellett, és a' mi szegény hazánk mellett, a' te házadnak ellensége ellen fegyvert fogott, légy erőssége; valakik Uram méltatlan ellene támadván keresik az ő lel-

lelkét, azoknak lelkét a Parityának senekéből hajts-ki, és az ő lelkét meg tartván kösséd-bé az életnek tso mojába. Ald-meg Uram ez te szolgádat a' Mojsésnek okoságával, az Jósuénak erősségével, a' Dávidnak kegyességével, a' Salamonnak böltseségével, a' Sámsonnak erejével, és az Ezechiásnak buzgóságával. Jártas tábor ő környülötte a' te szentséges Angyaliddal, a' kik kö-fal gyanánt legyenek ő néki erősségére. Adgy az ő Hadnagyinak és az ő Vitézinek bátor szívet, adgy erős lelkét, hogy vitézkedhesse nek szíveffen a' te igyed mellett, vitézkedvén penig, győzedelmeskedhesse nek. Öltözte is fel Uram, minden felső méltóságban helyhez-tett embereket, a' kegyességnek, buzgóságnak, igazságnak és böltseségnek lelkével, hogy az ő őltalmok és gondviselések alatt, tsendes

és

és nyugodalmas életet élhesünk. Aldgy-meg minket-is, és minden mi Országinknak lakosát, a' te kegyelmeddel; hogy tégedet édes Atyánkat fiúi felelemmel tisztelhesünk, a' mi Magisztrátusinkat minden engedelmességgel betsülhesünk, és minden embereket Sz. szeretettel. Tekints Uram a' te irgalmaságos szemeiddel minden vizsgáltság nélkül szükölködő Keresztyén Ecclesiákra, a' kik széles e világon nyomorúság, üldözés és probák alá vettettek. Jussanak-fel te elődbe azoknak keserves nyögések és sirások, és azoknak meg-szabadítások által ditsóits-meg tennen magadat. Fordítsd vigaságra azoknak szomorúságokat, siralmokat nevetségre, nyomorúságokat boldogságra, és az ő keserves károkat áldásra! Ugyan-is Uram te teremtesd azokat, te kezeidnek munkái, és az

és az Ur Jeshnak örökségi; ne hadgyad hát el őket, és ne távozzál el meszfze ő tőlök!

Légy nagy Isten gazdagsága az szegényeknek, orvolsága a' betegeknek, erősege az el-esteknek, vigasztalója a' kűrtetben esteknek, és segítője az el-hagyattattaknak. Halgass-meg minket a' te szerelmednek Friért, a' ki minket így tanított imádkozni: *Me*

*Atyánk, ki vagy
És.*

MUTATOTAB-

LAJA E' KÖNY-
vetskének.

Rendi,	Levele,
I. <i>Az Isten haragos ostorának el-for-
ditásáért.</i>	7
II. <i>Az Isten ellenséginek meg-szé-
gyenítéseért.</i>	13
III. <i>Az Isten itéletinek rajtunk va-
ló könnyebbitéseért, és az ő Al-
dásának kívánsáért.</i>	17
IV. <i>Az Isten büntetésének elő Sam-
lálásával való kegyelem kívá-
násért.</i>	25
V. <i>Az Isten igaztának biztatása-
val való boldogságért.</i>	30
VI. <i>A' nyomoruságok alatt való bé-
keséges türésért és álhatatossa-
gért.</i>	36

VII.

- VII. Az Isten haragos orszájának
hozzánk meg-engeszteléseért. 43
- VIII. A pogányoknak reánk el-
szánt gonosz igyekezetekkel-
fordításáért. 50
- IX. Az Isten népének meg-áldat-
tatásáért, az ellenségnek meg-
szégyenítéseért. 56
- X. Az Isten jó-téteményének meg-
emlégetésével való segítség ké-
részért. 63
- XI. A súlyos nyomorúságok alatt
való meg-szabadításért. 71
- XII. Az Isten orszájának és eskü-
véssel kötött ígéretének hozzánk
való fordításáért. 78
- XIII. A mi éheségünknek és dö-
tsőségünknek helyre való állat-
tatásáért. 83
- XIV. A nyomorúságunk Egyipto-
mából való boldog ki-szabadítá-
sáért. 88

XV.

- XV. Az Isten el-öszlaltatott népé-
nek haza való hoztatásá-
ért. 95
- XVI. Az Isten job kezének rajtunk
való fel-magasztalásáért. 100
- XVII. Az Ur jó-voltának szíve-
sen való kívánásáért a nyom-
rultakhoz. 108

V E G E

